



Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

25. juli 2014

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 798/2014 af 23. juli 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95, for så vidt angår fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 799/2014 af 24. juli 2014 om fastsættelse af modeller for årlige rapporter og endelige gennemførelsesrapporter i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring 4
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 800/2014 af 24. juli 2014 om indførelse af rapporteringsprocedurer og andre praktiske foranstaltninger vedrørende finansiering af driftsstøtte inden for rammerne af de nationale programmer og den særlige transitordning i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed 10
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 801/2014 af 24. juli 2014 om fastlæggelse af tidsplanen og andre gennemførelsesbetingelser for mekanismen for tildeling af midler inden for rammerne af EU's genbosættelsesprogram under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden 19
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014 af 24. juli 2014 om fastsættelse af modeller for nationale programmer og vilkårene og betingelserne for det elektroniske dataudvekslingssystem mellem Kommissionen og medlemsstaterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring 22

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 803/2014 af 24. juli 2014 om ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013 om indførelse af en endelig antidumping-told og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af bordservice og køkken-artikler af keramisk materiale med oprindelse i Folkerepublikken Kina	33
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 804/2014 af 24. juli 2014 om fravigelse af forordning (EF) nr. 1122/2009 for så vidt angår nedsættelse af støttebeløb på grund af forsinket indgivelse af enkeltansøgninger og ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder i forbindelse med visse områder i Italien, der er ramt af oversvømmelserne i 2014	35
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 805/2014 af 24. juli 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	37

DIREKTIVER

★ Rådets direktiv 2014/86/EU af 8. juli 2014 om ændring af direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater	40
★ Rådets direktiv 2014/87/Euratom af 8. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/71/Euratom om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed	42

AFGØRELSE

★ Rådets afgørelse 2014/496/FUSP af 22. juli 2014 om de aspekter ved indførelsen, driften og anvendelsen af det europæiske globale satellitnavigationssystem, der berører Den Europæiske Unions sikkerhed, og om ophævelse af fælles aktion 2004/552/FUSP	53
2014/497/EU:	
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 23. juli 2014 om foranstaltninger mod indslæbning og spredning i Unionen af <i>Xylella fastidiosa</i> (Well et Raju) (meddelt under nummer C(2014) 5082)	56

Berigtigelser

★ Berigtigelse til afgørelse nr. 2 truffet af Det Blandede Udvalg under den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse af 21. maj 2014 hvad angår Republikken Moldovas anmodning om at blive kontraherende part i den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse (EUT L 217 af 23.7.2014)	65
★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009)	66

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 798/2014**af 23. juli 2014****om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95, for så vidt angår fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 183, litra b),under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2014 af 16. april 2014 om handelsordninger for visse varer fremstillet af landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 og (EF) nr. 614/2009 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 6, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 ⁽³⁾ er fastsat gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin.
- (2) Det fremgår af den regelmæssige kontrol af de data, som bestemmelsen af de repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin er baseret på, at de repræsentative priser for importen af visse produkter bør ændres under hensyntagen til prisudsving efter oprindelse.
- (3) Forordning (EF) nr. 1484/95 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) For at foranstaltningen kan finde anvendelse så hurtigt som muligt, efter at de ajourførte data er blevet gjort tilgængelige, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1484/95 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF (EFT L 145 af 29.6.1995, s. 47).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landområder

BILAG

»BILAG I

KN-kode	Varebeskrivelse	Repræsentativ pris (i EUR/100 kg)	Sikkerhed som omhandlet i artikel 3, stk. 3 (i EUR/100 kg)	Oprindelse ⁽¹⁾
0207 12 10	Høns, plukkede, rensede, uden hoved og fødder, men med hals, hjerte, lever og kråse (såkaldte 70 pct.-høns), frosne	121,8	0	AR
0207 12 90	Høns, plukkede, rensede, uden hoved og fødder, og uden hals, hjerte, lever og kråse (såkaldte 65 pct.-høns), eller i anden form, frosne	131,2	0	AR
		143,0	0	BR
0207 14 10	Udskårne udbenede stykker af høns af arten Gallus domesticus, frosne	293,6	2	AR
		220,0	24	BR
		326,7	0	CL
		244,2	17	TH
0207 14 60	Lår og stykker af høns af arten Gallus domesticus, frosne	122,7	6	BR
0207 27 10	Udskårne udbenede stykker af kalkun, frosne	344,2	0	BR
		310,2	0	CL
1602 32 11	Tilberedninger af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt	251,6	11	BR

⁽¹⁾ Landenomenklaturen er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 799/2014**af 24. juli 2014****om fastsættelse af modeller for årlige rapporter og endelige gennemførelsesrapporter i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 af 16. april 2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring ⁽¹⁾, særlig artikel 54, stk. 8,

efter høring af udvalget vedrørende Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed, der er nedsat ved artikel 59, stk. 1, i forordning (EU) nr. 514/2014, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EU) nr. 514/2014 udgør sammen med de særforordninger, der er omhandlet i artikel 2, litra a), i forordning (EU) nr. 514/2014 rammen for Unionens finansiering af støtte til udviklingen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) I henhold til forordning (EU) nr. 514/2014 skal medlemsstaterne fremlægge en årlig gennemførelsesrapport for Kommissionen for hvert nationalt program. Medlemsstaterne skal også fremlægge en endelig rapport om gennemførelsen af deres nationale programmer inden udgangen af 2023. For at sikre, at de oplysninger, Kommissionen modtager, er ensartede og sammenlignelige, er det nødvendigt at fastlægge en model for den årlige rapport og gennemførelsesrapporterne.
- (3) For at sikre en øjeblikkelig anvendelse af bestemmelserne i denne forordning og ikke forsinke godkendelsen af de nationale programmer bør forordningen træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (4) Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af forordning (EU) nr. 514/2014 og er følgelig bundet af nærværende forordning
- (5) Danmark er ikke bundet af forordning (EU) nr. 514/2014 eller nærværende forordning.
- (6) Bestemmelserne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra udvalget vedrørende Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden For Intern Sikkerhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1***Modeller for gennemførelsesrapporter**

Modellen for de årlige rapporter og gennemførelsesrapporterne findes i bilaget.

Rapporterne sendes til Kommissionen via det elektroniske dataudvekslingssystem, der oprettes ved artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014 ⁽²⁾.⁽¹⁾ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 112.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014 af 24. juli 2014 om fastsættelse af modeller for nationale programmer og vilkårene og betingelserne for det elektroniske dataudvekslingssystem mellem Kommissionen og medlemsstaterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (se side 22 i denne EUT).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

MODEL FOR ÅRLIGE RAPPORTER OG GENNEMFØRELSESRAPPORTER

AFSNIT 1

Programsmål (artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 514/2014)

Specifikt mål (som fastsat i særforordningerne): redegør kortfattet for de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af strategien og realiseringen af de nationale mål i løbet af regnskabsåret.

Redegør for eventuelle ændringer af strategien eller de nationale mål eller andre faktorer, der kan medføre ændringer fremover.

Redegør for alle væsentlige spørgsmål, som påvirker den måde, hvorpå den særlige transitordning fungerer.

Nationalt mål: opstil en liste over de væsentligste foranstaltninger, der er blevet gennemført i løbet af regnskabsåret samt successer og problemer, man er stødt på (og har løst).

Specifik foranstaltning (som fastsat i særforordningerne): opstil en liste over de væsentligste foranstaltninger, der er blevet gennemført i løbet af regnskabsåret samt successer og problemer, man er stødt på (og har løst).

Oplysningerne i boksene skal være fuldstændige og må ikke henvise til oplysninger i nogen af de vedlagte dokumenter eller indeholde hyperlinks.

SPECIFIKT MÅL N: Titel
Nationalt mål n: titel
Specifik foranstaltning n: titel

Rapportering om den foreløbige tidsplan

Angiv eventuelle ændringer af den foreløbige tidsplan som fastsat i det nationale program.

Foreløbig tidsplan

	Foranstaltningens navn	Planlægningens start	Gennemførelsens start	Afslutning
Specifik foranstaltning n: titel				
Nationalt specifikt mål n:				

AFSNIT 2

Særlige tilfælde

Angiv resultaterne (antal for hver kategori) i løbet af donorperioden

Donorplan			
Kategorier	Donorperiode	Donorperiode	Donorperiode
I alt			

AFSNIT 3

Fælles indikatorer og programspecifikke indikatorer (artikel 14, stk. 2, litra f), i forordning (EU) nr. 514/2014)

Angiv data for hver indikator for det respektive regnskabsår.

Indikator-ID	Beskrivelse af indikatorerne	Måleenhed	Reference-værdi	Målværdi	Datakilde	Regnskabs-år n	Regnskabs-år n+1	Kumuleret samlet beløb
SPECIFIKT MÅL n: titel								

Forklar alle forhold, der kan have væsentlig indvirkning på, om målene nås, navnlig manglende fremskridt.

Der kan for hvert regnskabsår vedlægges et dokument, der forklarer den betydelige mangel på fremskridt i gennemførelsen eller muligheden for at nå over målet for en eller flere indikatorer.

AFSNIT 4

Ramme for medlemsstatens gennemførelse af programmet

4.1. Overvågningsudvalget (artikel 12, stk. 4, i forordning (EU) nr. 514/2014)

Opstil en liste over de væsentligste beslutninger, der er truffet i overvågningsudvalget, og uafklarede spørgsmål.

4.2. Fælles indikatorer og evalueringsramme (artikel 14, stk. 2, litra f), i forordning (EU) nr. 514/2014)

Den ansvarlige myndigheds overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, bl.a. dataindsamlingsordninger, evalueringsaktiviteter, problemer og foranstaltninger til løsning af dem.

4.3. Indgåelse af partnerskaber i forbindelse med gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af det nationale program (artikel 12, stk. 3, i forordning (EU) nr. 514/2014).

Giv en kort beskrivelse af partnernes vigtigste input og holdninger i løbet af regnskabsåret.

4.4. Oplysninger og PR (artikel 53 i forordning (EU) nr. 514/2014)

Link til programmets websted.

Opstil en liste over de vigtigste i oplysnings- og PR-aktiviteter i løbet af regnskabsåret. Der bør vedlægges eksempler på materiale.

- 4.5. Komplementaritet med andre EU-instrumenter (artikel 14, stk. 2, litra e) og artikel 14, stk. 5, litra f), i forordning (EU) nr. 514/2014).

Giv en kort beskrivelse af de vigtigste foranstaltninger og høringer, der blev gennemført for at sikre koordineringen med følgende andre EU-instrumenter:

- de europæiske struktur- og investeringsfonde (Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond)
- andre EU-fonde eller -programmer (f.eks. programmet for livslang læring, kulturprogrammet og programmet »Aktive unge«)
- EU-instrumenter for forbindelser udadtil (f.eks. instrumentet til førtiltrædelsesbistand, det europæiske nabo-skabs- og partnerskabsinstrument og stabilitetsinstrumentet) for så vidt angår foranstaltninger i eller i forbindelse med tredjelande.

--

- 4.6. Ydelse af tilskud uden indkaldelse af forslag

Begrund alle tilfælde af ydelse af tilskud uden indkaldelse af forslag.

--

AFSNIT 5

Finansiell rapport (artikel 54, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 514/2014)

- 5.1. Finansiell rapport efter specifikke mål

Tabel

(EUR)

Specifikt mål n: titel	
Nationalt mål n: titel	
Subtotal for nationale mål	
Specifik foranstaltning n	
I alt 1 SO	
Nationalt mål n + 1	
Subtotal for nationale mål	
Specifik foranstaltning n + 1	
I alt n	
Særlige tilfælde	
Særlige tilfælde i alt	
Teknisk bistand: (Maksimum = fast beløb + (samlet tilskud) * 5 eller 5,5 %, jf. særforordninger)	
I ALT	

Gennemførelse af finansieringsplanen for det nationale program med specificering af det samlede EU-bidrag for hvert regnskabsår

5.2. Finansieringsplan efter regnskabsår

Tabel

(EUR)

ÅR	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
Programmerede midler i alt								
Forpligtelser i alt								

5.3. Begrundelse for afvigelser fra minimumsandelene, jf. særforordningerne.

(Kun påkrævet, hvis situationen ikke er den samme som i det godkendte nationale program (artikel 14, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 514/2014).

Giv en detaljeret forklaring for afvigelser fra minimumsandelene, jf. særforordningerne.

--

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 800/2014**af 24. juli 2014****om indførelse af rapporteringsprocedurer og andre praktiske foranstaltninger vedrørende finansiering af driftsstøtte inden for rammerne af de nationale programmer og den særlige transitordning i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 6, og artikel 11, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 ⁽²⁾ finder forordning (EU) nr. 514/2014 anvendelse på instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik. Alle Kommissionens delegerede forordninger og gennemførelsesforordninger, der er vedtaget med hjemmel i forordning (EU) nr. 514/2014, finder derfor anvendelse på instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik.
- (2) I Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014 ⁽³⁾ og (EU) nr. 799/2014 ⁽⁴⁾ fastsættes vilkår og betingelser for det elektroniske dataudvekslingssystem mellem Kommissionen og medlemsstaterne, modeller for nationale programmer og modeller for årlige rapporter og afsluttende gennemførelsesrapporter.
- (3) I henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 515/2014 kan medlemsstaterne tildele op til 40 % af det beløb, der ydes inden for rammerne af instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik til at finansiere driftsstøtte, til de offentlige myndigheder, der har ansvaret for at udføre sådanne opgaver og tjenester, som udgør offentlige tjenester for Unionen. Inden godkendelsen af det nationale program bør en medlemsstat, der ønsker at finansiere driftsstøtte inden for rammerne af sit nationale program, skulle fremlægge særlige oplysninger, navnlig for at Kommissionen kan vurdere, om betingelserne i artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) nr. 515/2014 er opfyldt. Der bør ligeledes fastsættes supplerende rapporteringskrav, hvad angår driftsstøtte.
- (4) I artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) nr. 515/2014 fastsættes der bestemmelse om tildeling af midler til Litauen som yderligere specifik driftsstøtte i forbindelse med den særlige transitordning mellem Litauen og Kommissionen. Det bør kræves, at Litauen fremlægger særlige oplysninger i den forbindelse, navnlig for at Kommissionen kan vurdere om, om de omkostninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 515/2014, og som Litauen planlægger at få dækket inden for rammerne af instrumentet, er støtteberettigede. Der bør ligeledes fastsættes supplerende rapporteringskrav vedrørende driftsstøtte til den særlige transitordning.
- (5) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

⁽¹⁾ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143.⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 af 16. april 2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 112).⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014 af 24. juli 2014 om fastsættelse af modeller for nationale programmer og vilkår og betingelser for det elektroniske dataudvekslingssystem mellem Kommissionen og medlemsstaterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (se side 22 i denne EUT).⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 799/2014 af 24. juli 2014 om fastsættelse af modeller for årlige rapporter og afsluttende gennemførelsesrapporter i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (se side 4 i denne EUT).

- (6) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁾ henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽²⁾.
- (7) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾ henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁴⁾.
- (8) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾ henhørende under de områder, der er nævnt i artikel 1, litra A og B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (9) For at sikre en øjeblikkelig anvendelse af bestemmelserne i denne forordning og ikke forsinke godkendelsen af de nationale programmer bør forordningen træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (10) Bestemmelserne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra udvalget vedrørende Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Praktiske retningslinjer vedrørende driftsstøtte, der finansieres inden for rammerne af det nationale program og den særlige transitordning

1. Hvis en medlemsstat beslutter at anmode om driftsstøtte i medfør af artikel 10 i forordning (EU) nr. 515/2014, fremlægger den de oplysninger, der er angivet i bilag I til nærværende forordning, ud over de oplysninger, der kræves i henhold til bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014, for Kommissionen.

Medlemsstaten fremlægger også en formular vedrørende den foreløbige planlægning i overensstemmelse med modellen i bilag II til nærværende forordning, for Kommissionen.

2. Hvis Litauen beslutter at gøre brug af den driftsstøtte, der er til rådighed til den særlige transitordning, jf. artikel 11 i forordning (EU) nr. 515/2014, fremlægger den de oplysninger, der er angivet i bilag III til nærværende forordning, ud over de oplysninger, der kræves i henhold til bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014, for Kommissionen.

3. De oplysninger og formularer, der er omhandlet i denne artikel, sendes til Kommissionen via det elektroniske dataudvekslingssystem, der oprettes ved artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

*Artikel 2***Model for rapportering om driftsstøtte, der finansieres inden for rammerne af det nationale program og den særlige transitordning**

1. Når driftsstøtte finansieres inden for rammerne af det nationale program, rapporterer den berørte medlemsstat om gennemførelsen heraf i den gennemførelsesrapport, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) nr. 514/2014 og udarbejdet i overensstemmelse med modellen i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 799/2014.

Når medlemsstaterne fremlægger deres gennemførelsesrapporter for Kommissionen, medtager de desuden de oplysninger, der er angivet i bilag IV til nærværende forordning.

2. Når driftsstøtte til den særlige transitordning finansieres inden for rammerne af Litauens nationale program, rapporterer landet om gennemførelsen heraf i den gennemførelsesrapport, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) nr. 514/2014 og udarbejdet i overensstemmelse med modellen i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 799/2014.

Når Litauen fremlægger sin gennemførelsesrapport for Kommissionen, medtager det desuden de oplysninger, der er angivet i bilag V til nærværende forordning.

3. De oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, sendes til Kommissionen via det elektroniske dataudvekslingssystem, der oprettes ved artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

PROGRAMMERING AF DRIFTSSTØTTE INDEN FOR RAMMERNE AF DET NATIONALE PROGRAM

Hver medlemsstat skal bekræfte, at den overholder betingelserne i artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) nr. 515/2014, når der medtages driftsstøtte i det nationale program.

Nationalt mål: redegør for de generelle retningslinjer for anvendelsen af driftsstøtte, herunder de mål og resultater, der skal nås, og angiv de tjenesteydelser og opgaver, der vil blive finansieret inden for rammerne af driftsstøttemekanismen.

Derudover skal formularen vedrørende den foreløbige planlægning udfyldes og vedlægges, når det nationale program omfatter driftsstøtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik. Formularen vedrørende den foreløbige planlægning indgår ikke som en del af Kommissionens afgørelse om godkendelse af det nationale program.

SPECIFIKT MÅL: Driftsstøtte/artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) nr. 515/2014

bekræfter hermed, at EU-reglerne om forvaltning af de ydre grænser og visumpolitikken er overholdt.

bekræfter hermed, at EU-standarder og -retningslinjer for god forvaltning af de ydre grænser og visumpolitikken, særlig Schengenkataloget vedrørende kontrol ved de ydre grænser, håndbog for grænsevagter og visumhåndbogen, er overholdt.

Nationalt mål: Driftsstøtte til visumpolitikken

Nationalt mål: Driftsstøtte til forvaltning af de ydre grænser

BILAG II

FORMULAR VEDRØRENDE DEN FORELØBIGE PLANLÆGNING AF DRIFTSSTØTTEN INDEN FOR RAMMERNE AF DET NATIONALE PROGRAM

Denne formular indgår ikke som en del af Kommissionens afgørelse om godkendelse af det nationale program.

For hver type driftsstøtte (visumpolitikken eller forvaltning af de ydre grænser) fremlægges:

i) En vejledende liste over støttemodtagerne:

- støttemodtagerens navn (f.eks. udenrigsministeriet, politiets indvandringsafdeling, kystvagten, havnemyndighederne eller de væbnede styrker) og retlige status (f.eks. offentlig myndighed eller aktieselskab)
- deres opgaver i henhold til lovgivningen
- vigtigste typer opgaver, der udføres i forbindelse med forvaltningen af de ydre grænser/visumpolitikken, herunder de opgaver, hvortil der anmodes om støtte.

Tilføj om nødvendigt flere rækker.

ii) En vejledende liste over opgaver: beskriv de vigtigste typer opgaver, støttemodtageren udfører i forbindelse med:

- udstedelse af visa, herunder de opgaver, hvortil der anmodes om støtte i medfør af artikel 10 i forordning (EU) nr. 515/2014, eller
- forvaltning af de ydre grænser, herunder de opgaver, hvortil der anmodes om støtte i medfør af artikel 10 i forordning (EU) nr. 515/2014. Det er ikke nødvendigt at beskrive alle de opgaver, en støttemodtager udfører, men kun dem, der er knyttet til forvaltningen af de ydre grænser og indvandringskontrollen (f.eks. de væbnede styrkers overvågning til søs for at undgå ulovlig indvandring).

Opgaverne skal samles efter det geografiske sted, hvor de udføres (f.eks. generalkonsulatet i Beijing eller udenrigsministeriet eller grænsen mellem Slovakiet og Ukraine). Angiv så vidt muligt grænseafsnittet for hver af de opgaver, der beskrives under driftsstøtte til forvaltning af de ydre grænser.

iii) Det vejledende antal ansatte: Angiv for hver støttemodtager og opgave det berørte antal ansatte, hvortil der anmodes om støtte (som fuldtidsækvivalenter i hele det tidsrum, hvori driftsstøtten ydes).

iv) Et foreløbigt budget, der er opdelt efter type støttemodtager i følgende omkostningskategorier:

Personaleomkostninger, herunder til uddannelse

Omkostninger til tjenesteydelser, bl.a. vedligeholdelse og reparationer

Opdatering/udskiftning af udstyr

Fast ejendom (afskrivning, renovering)

It-systemer (forvaltning af driften af VIS, SIS og nye it-systemer, leje og renovering af lokaler, kommunikationsinfrastruktur og sikkerhed)

Diverse driftsudgifter (som ikke er dækket af ovenstående kategorier)

Formular I vedrørende den foreløbige planlægning: Driftsstøtte til visumpolitikken		
<i>Del I.1.: Foreløbig liste over opgaver</i>		
Opgaver	Støttemodtager	Personale
1. Konsulater og andre enheder i andre lande		
1.1		
1.n		

2. Centrale og andre enheder (centraliserede specialiserede tjenester på området udstedelse af visa, hvis ydelser ikke er knyttet til et specifikt sted (f.eks. udenrigsministeriet — afdelingen for visumanliggende)).		
2.1		
2.n		
Del I.2: Foreløbig fordeling af budgettet		I alt pr. støttemodtager
Støttemodtager:		
1.1	Personaleomkostninger, herunder til uddannelse	
1.2	Omkostninger til tjenesteydelser, bl.a. vedligeholdelse og reparationer	
1.3	Opdatering/udskiftning af udstyr	
1.4	Fast ejendom (afskrivning, renovering)	
1.5	It-systemer (forvaltning af driften af VIS, SIS og nye it-systemer, leje og renovering af lokaler, kommunikationsinfrastruktur og sikkerhed)	
1.6	Diverse driftsudgifter (som ikke er dækket af ovenstående kategorier)	
I alt:		

Formular II vedrørende den foreløbige planlægning: Driftsstøtte til forvaltning af de ydre grænser			
Del II.1: Foreløbig liste over opgaver			
Opgave	Støttemodtager	Personale	
1. Landgrænser			
1.1			
1.n			
2. Søgrænser			
2.1			
2.n			
3. Luftgrænser			
3.1			
3.n			

4. Centrale og andre tjenester (centraliserede specialiserede tjenester inden for grænseforvaltning, hvis ydelser ikke er knyttet til et specifikt sted (f.eks. risikoanalyser udført i grænsekontrolmyndighedernes hovedsæde eller uddannelsesaktiviteter).			
4.1			
4.n			
Del II.2: Foreløbig fordeling af budgettet			I alt pr. støtte-modtager
1. Støttemodtager:			
1.1	Personaleomkostninger, herunder til uddannelse		
1.2	Omkostninger til tjenesteydelser, bl.a. vedligeholdelse og reparationer		
1.3	Opdatering/udskiftning af udstyr		
1.4	Fast ejendom (afskrivning, renovering)		
1.5	It-systemer (forvaltning af driften af VIS, SIS og nye it-systemer, leje og renovering af lokaler, kommunikationsinfrastruktur og sikkerhed)		
1.6	Diverse driftsudgifter (som ikke er dækket af ovenstående kategorier)		
I alt:			

BILAG III

PROGRAMMERING AF DRIFTSSTØTTE INDEN FOR RAMMERNE AF DEN SÆRLIGE TRANSITORDBNING

Driftsstøtte til den særlige transitordning (Litauen): redegør for den nationale strategi for gennemførelsen af den særlige transitordning, kravene i denne strategi og de nationale mål med henblik på at opfylde disse krav. Redegør for de resultater og den virkning, der ønskes opnået ved hjælp af strategien.

Former for yderligere omkostninger: redegør for de typer af yderligere omkostninger, der skal ydes støtte til i forbindelse med gennemførelsen af den særlige transitordning.

Særligt tilfælde: driftsstøtte til den særlige transitordning (Litauen)
Typer af yderligere omkostninger

BILAG IV

RAPPORTERING OM DRIFTSSTØTTEN

Status: redegør kortfattet for de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af driftsstøtten i løbet af regnskabsåret i forhold til udgangssituationen og de mål, der er nået.

Initiativer: opstil en liste over de væsentligste foranstaltninger, der er blevet gennemført i løbet af regnskabsåret samt succeser og problemer, man er stødt på (og har løst).

SPECIFIKT MÅL: sammenfattende redegørelse vedrørende driftsstøtten
Driftsstøtte til foranstaltninger i forbindelse med visumpolitikken
Driftsstøtte til forvaltning af de ydre grænser

BILAG V

RAPPORTERING AF DRIFTSSTØTTE INDEN FOR RAMMERNE AF DEN SÆRLIGE TRANSITORDNING

Den særlige transitordning (som fastsat i særforordningerne): giv et overblik over gennemførelsen af den særlige transitordning.

Redegør for eventuelle ændringer af strategien eller de nationale mål eller andre faktorer, der kan medføre ændringer fremover.

Redegør for alle væsentlige spørgsmål, der påvirker den måde, hvorpå den særlige transitordning fungerer.

— Nationale mål: opstil en liste over de væsentligste foranstaltninger, der er blevet gennemført i løbet af regnskabsåret samt succeser og problemer, man er stødt på (og har løst).

SPECIFIKT MÅL: sammenfattende redegørelse vedrørende driftsstøtten til den særlige transitordning (Litauen)
Nationalt mål: foranstaltninger vedrørende den særlige transitordning

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 801/2014**af 24. juli 2014****om fastlæggelse af tidsplanen og andre gennemførelsesbetingelser for mekanismen for tildeling af midler inden for rammerne af EU's genbosættelsesprogram under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af en asyl-, migrations- og integrationsfond ⁽¹⁾, særlig artikel 17, stk. 8,efter høring af Udvalget vedrørende Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der er nedsat ved artikel 59, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 af 16. april 2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ud over de beløb, der er tildelt i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 516/2014, modtager medlemsstaterne hvert andet år et yderligere beløb for hver genbosat person.
- (2) De perioder, som der skal tages hensyn til ved beregningen af det yderligere beløb, bør præciseres. Der bør fastsættes tre genbosættelsesperioder, for hver af hvilke der kan tildeles et yderligere beløb til en medlemsstat.
- (3) Hvis det i 2017 viser sig at være nødvendigt med en revision i 2019 af de fælles EU-genbosættelsesprioriteter, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) nr. 516/2014, kan den tredje genbosættelsesperiode, der omfatter årene 2018-2020, begrænses til årene 2018 og 2019. I så fald ændres denne forordning, så der fastsættes en yderligere genbosættelsesperiode for året 2020.
- (4) For at Kommissionen kan fastsætte det yderligere beløb, som skal tildeles i forbindelse med genbosættelse i en given genbosættelsesperiode, bør hver medlemsstat forelægge Kommissionen et skøn over det antal personer, den har til hensigt at genbosætte i den pågældende periode. Skønnet bør forelægges gennem det elektroniske system for dataudveksling, der er oprettet ved artikel 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014 ⁽³⁾.
- (5) I henhold til forordning (EU) nr. 516/2014 tildeles medlemsstaterne første gang de yderligere beløb til genbosættelse i de individuelle finansieringsafgørelser, som godkender de nationale program, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014. For den genbosættelsesperiode, der omfatter årene 2014 og 2015, bør de nationale programmer, der skal forelægges for Kommissionen, derfor indeholde et skøn over det antal personer, som medlemsstaten har til hensigt at genbosætte i den pågældende periode. For de andre genbosættelsesperioder bør hver medlemsstat forelægge et skøn senest den 15. september i det år, der går forud for den pågældende genbosættelsesperiode.
- (6) De yderligere beløb til genbosættelse, som tildeles hver medlemsstat, baseres på et skøn over det antal personer, som medlemsstaten har til hensigt at genbosætte. For at være berettiget til det yderligere beløb skal de pågældende rent faktisk være genbosat fra begyndelsen af den pågældende periode og op til seks måneder efter periodens afslutning.
- (7) For at kunne få udbetalt det yderligere beløb, som er baseret på et fast beløb for hver genbosat person, bør medlemsstaterne indberette det antal personer, som er berettiget til betaling, til Kommissionen. De bør opbevare dokumentation for disse personer, der er berettiget til betaling.

⁽¹⁾ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168.⁽²⁾ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 112.⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014 af 24. juli 2014 om fastsættelse af modeller for nationale programmer og om fastsættelse af vilkårene og betingelserne for det elektroniske dataudvekslingssystem mellem Kommissionen og medlemsstaterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (se side 22 i denne EUT).

- (8) Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af forordning (EU) nr. 516/2014, og denne forordning er derfor bindende for Det Forenede Kongerige og Irland.
- (9) Danmark er ikke bundet af forordning (EU) nr. 516/2014, og denne forordning er derfor ikke bindende for Danmark.
- (10) For at gøre det muligt at anvende foranstaltningerne i denne forordning hurtigst muligt og for ikke at forsinke godkendelsen af de nationale programmer bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Tildeling af et yderligere beløb for genbosatte personer

1. For at få tildelt et yderligere beløb for genbosatte personer, jf. artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 516/2014, skal hver medlemsstat forelægge Kommissionen et skøn over det antal personer, som den har til hensigt at genbosætte i en af følgende perioder:
 - a) årene 2014 og 2015
 - b) årene 2016 og 2017
 - c) årene 2018, 2019 og 2020.
2. Skønnene skal omfatte det antal personer, som falder ind under en af de prioriterede kategorier og grupper af personer, der er defineret i artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) nr. 516/2014. De skal forelægges gennem det elektroniske system for dataudveksling, der er oprettet ved artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 802/2014, som følger:
 - a) skønnet for årene 2014 og 2015 skal medtages i medlemsstatens nationale program, der indgives i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014
 - b) skønnet for årene 2016 og 2017 forelægges senest den 15. september 2015
 - c) skønnet for årene 2018-2020 forelægges senest den 15. september 2017.
3. Kommissionen gennemgår skønnene og træffer hurtigst muligt afgørelse om de yderligere beløb, som tildeles hver medlemsstat, jf. artikel 17, stk. 9, i forordning (EU) nr. 516/2014.

Artikel 2

Berettigelse til det yderligere beløb for genbosatte personer og rapportering

1. For at være berettiget til det yderligere beløb skal de pågældende rent faktisk være genbosat fra begyndelsen af den pågældende periode og op til seks måneder efter periodens afslutning.

Medlemsstaterne opbevarer de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en passende identificering af de genbosatte personer og fastslå datoen for deres genbosættelse.

For personer, som falder ind under de prioriterede kategorier og grupper af personer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) nr. 516/2014, opbevarer medlemsstaterne også dokumentation for, at de tilhører den relevante prioriterede kategori eller gruppe af personer.

2. Hver medlemsstat, som har fået tildelt et yderligere beløb til genbosættelse, skal i de årsregnskaber, der er omhandlet i artikel 39 i forordning (EU) nr. 514/2014, medtage antallet af genbosatte personer, der er berettiget til det yderligere beløb, herunder det antal personer, som falder ind under en af de prioriterede kategorier og grupper af personer, der er defineret i artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) nr. 516/2014. Hver genbosat person må kun tælles én gang.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS Gennemførelsesforordning (EU) Nr. 802/2014**af 24. juli 2014**

om fastsættelse af modeller for nationale programmer og vilkårene og betingelserne for det elektroniske dataudvekslingssystem mellem Kommissionen og medlemsstaterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 af 16. april 2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring ⁽¹⁾, særlig artikel 14, stk. 4, og artikel 24, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EU) nr. 514/2014 udgør sammen med de særforordninger, der er omhandlet i artikel 2, litra a), i forordning (EU) nr. 514/2014 rammen for Unionens finansiering af støtte til udviklingen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) I henhold til forordning (EU) nr. 514/2014 skal hver medlemsstat fremsætte forslag til et flerårigt nationalt program. For at sikre, at de oplysninger, Kommissionen modtager, er ensartede og sammenlignelige, er det nødvendigt at fastlægge en model, som det nationale program skal følge.
- (3) I henhold til artikel 24, stk. 5, i forordning (EU) nr. 514/2014 skal al officiel udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen foregå ved brug af et elektronisk dataudvekslingssystem. Det er derfor nødvendigt at fastlægge de vilkår og betingelser, som det elektroniske dataudvekslingssystem skal overholde. Af hensyn til omkostningseffektiviteten og for at sikre den overordnede sammenhæng med alle øvrige EU-fonde med delt forvaltning er betingelserne og vilkårene for det elektroniske dataudvekslingssystem så vidt muligt de samme som dem, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 184/2014 ⁽²⁾.
- (4) For at forbedre kvaliteten af de udvekslede oplysninger og gøre dataudvekslingssystemet enklere og mere nyttigt er det nødvendigt at fastsætte en række grundlæggende krav, hvad angår de udvekslede oplysningers form og omfang.
- (5) Der bør fastsættes principper og regler for identificering af den part, der er ansvarlig for at uploade dokumenter i det elektroniske dataudvekslingssystem og ajourføre disse dokumenter.
- (6) Der bør fastsættes tekniske specifikationer for et effektivt dataudvekslingssystem for derved at mindske medlemsstaternes og Kommissionens administrative byrde.
- (7) For at sikre, at både medlemsstaterne og Kommissionen fortsat kan udveksle data i tilfælde af force majeure, der forhindrer brugen af det elektroniske dataudvekslingssystem, er det nødvendigt at specificere alternative måder til at indkode og overføre oplysninger.

⁽¹⁾ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 112.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 184/2014 af 25. februar 2014 om vilkår og betingelser for det elektroniske system til udveksling af data mellem medlemsstaterne og Kommissionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, og om nomenklaturen for interventionskategorierne for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling under målet om europæisk territorialt samarbejde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde (EUT L 57 af 27.2.2014, s. 7).

- (8) Medlemsstaterne og Kommissionen bør sikre, at dataudveksling gennem det elektroniske dataudvekslingssystem gennemføres på en sikker måde under hensyntagen til oplysningernes tilgængelighed, integritet, autenticitet, fortrolighed og uafviselighed. Der bør derfor fastlægges sikkerhedsregler.
- (9) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig retten til beskyttelsen af personoplysninger. Denne forordning bør derfor anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ finder anvendelse for så vidt angår personoplysninger, der behandles af medlemsstaterne. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾ finder anvendelse for så vidt angår behandlingen af personoplysninger i EU-institutioner og -organer og fri udveksling af sådanne oplysninger.
- (10) For at sikre en øjeblikkelig anvendelse af bestemmelserne i denne forordning og ikke forsinke godkendelsen af de nationale programmer bør forordningen træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (11) Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af forordning (EU) nr. 514/2014 og er følgelig bundet af nærværende forordning
- (12) Danmark er ikke bundet af forordning (EU) nr. 514/2014 eller nærværende forordning.
- (13) Bestemmelserne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra udvalget vedrørende Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden For Intern Sikkerhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Model for nationale programmer

Modellen for de nationale programmer er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Oprettelse af et elektronisk dataudvekslingssystem

Kommissionen opretter et elektronisk dataudvekslingssystem til alle officielle udvekslinger af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen (herefter benævnt »SFC2014«).

Artikel 3

Indhold af det elektroniske dataudvekslingssystem

1. SFC2014 skal mindst indeholde de oplysninger, der er specificeret i de modeller, formater og skabeloner, der er fastsat i henhold til nærværende forordnings artikel 1, jf. forordning (EU) nr. 514/2014 og de særforordninger, der er omhandlet i artikel 2, litra a), i forordning (EU) nr. 514/2014.
2. De oplysninger, der skal angives i de elektroniske formularer i SFC2014 (herefter benævnt »strukturerede data«) kan ikke erstattes af ikkestrukturerede data, herunder brug af hyperlinks eller andre typer af ikkestrukturerede data såsom vedhæftede dokumenter eller billeder. Når en medlemsstat sender de samme oplysninger i form af strukturerede data og ikkestrukturerede data benyttes de strukturerede data i tilfælde af uoverensstemmelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Artikel 4

Drift af SFC2014

1. Kommissionen og de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 25 i forordning (EU) nr. 514/2014, indlæser de oplysninger i SFC2014, der skal overføres, og som de er ansvarlige for, samt ajourfører disse.
2. Enhver overførsel af oplysninger til Kommissionen kontrolleres og fremsendes af en anden person end den person, som har indlæst dataene til overførslen. Denne adskillelse af opgaverne skal understøttes af SFC2014 eller medlemsstaternes IT-systemer for forvaltning og kontrol, der automatisk kobler sig til SFC2014.
3. Medlemsstaterne udpeger på nationalt eller regionalt plan eller på både nationalt og regionalt plan en eller flere personer som ansvarlig(e) for forvaltningen af adgangsrettighederne til SFC2014. De udfører følgende opgaver:
 - a) identificerer brugere, der kræver adgang, idet det sikres, at disse brugere er ansat i organisationen
 - b) informerer brugere om deres forpligtelser til at sikre systemets sikkerhed
 - c) kontrollerer, at brugerne er berettigede til at have det krævede sæt af rettigheder i forhold til deres opgaver og hierarkiske position
 - d) anmoder om, at adgangsrettighederne ophører, når disse adgangsrettigheder ikke længere er nødvendige eller berettigede
 - e) rapporterer straks mistænkelige begivenheder, der kan skabe tvivl om systemets sikkerhed
 - f) sikrer, at data til identifikation af brugerne til stadighed er pålidelige ved at rapportere enhver ændring
 - g) tager de nødvendige forholdsregler i forhold til databeskyttelse og fortrolig behandling af forretningshemmeligheder i overensstemmelse med gældende EU-regler og nationale regler
 - h) informerer Kommissionen om alle ændringer, der påvirker medlemsstatens myndigheders eller SFC2014-brugernes kapacitet til at udføre de opgaver, der henvises til i stk. 1, eller deres personlige kapacitet til at udføre de opgaver, der henvises til i litra a)-g).
4. Udvekslinger af data og transaktioner forsynes med en obligatorisk elektronisk signatur som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF ⁽¹⁾. Medlemsstaterne og Kommissionen anerkender den elektroniske signatur, som anvendes i SFC2014 til udveksling af data, som antageligt bevis i retssager.

5. Ved behandlingen af oplysninger i SFC2014 skal beskyttelsen af personoplysninger for enkeltpersoner og fortroligheden af forretningshemmeligheder for juridiske enheder sikres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF ⁽³⁾, direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 5

Specifikationer for SFC2014

For at sikre en effektiv elektronisk udveksling af oplysninger gælder følgende specifikationer for SFC2014:

- a) interaktive formularer eller formularer, der er udfyldt af systemet på forhånd på baggrund af de data, der allerede er registreret i systemet
- b) automatiske udregninger, når de kan nedbringe brugernes registreringsarbejde

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer (EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 11).

- c) automatiske indbyggede kontroller til at kontrollere de overførte datas indre sammenhæng og disse datas overensstemmelse med gældende regler
- d) systemskabte advarsler, der advarer brugerne af SFC2014 om, at visse aktioner kan eller ikke kan udføres
- e) onlinestatusopfølgning af, hvordan de registrerede oplysninger behandles i systemet
- f) adgang til historiske data vedrørende alle de oplysninger vedrørende et nationalt program, der er indlæst.

Artikel 6

Overførsel af data gennem SFC2014

1. SFC2014 er tilgængeligt for medlemsstaterne og Kommissionen enten direkte gennem en interaktiv brugergrænseflade (dvs. en webapplikation) eller gennem en teknisk grænseflade, der bruger forudbestemte protokoller (dvs. webtjenester), der giver mulighed for automatisk synkronisering og overførsel af data mellem medlemsstaternes informationssystemer og SFC2014.
2. Datoen for medlemsstatens elektroniske overførsel af oplysninger til Kommissionen eller omvendt vil blive anset for at være fremsendelsesdatoen for det pågældende dokument.
3. I tilfælde af force majeure, en fejlfunktion i SFC2014 eller mangel på forbindelse til SFC2014 i mere end én arbejdsdag i løbet af den sidste uge inden en lovhjemlet frist for fremlæggelse af oplysninger eller fem arbejdsdage på andre tidspunkter kan udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen finde sted på papir ved brug af de modeller, formater og skabeloner, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 1.

Den pågældende part indlæser straks de oplysninger, der allerede er fremlagt på papir, i SFC2014, når fejlfunktionen i det elektroniske dataudvekslingssystem ophører, forbindelsen til systemet genetableres, eller grunden til force majeure ophører.

4. I de i stk. 3 omhandlede tilfælde vil poststemplets dato blive anset for at være det pågældende dokumentets fremlægsdato.

Artikel 7

Sikkerheden for data overført gennem SFC2014

1. Kommissionen etablerer en informationsteknologisk sikkerhedspolitik (herefter benævnt »SFC's IT-sikkerhedspolitik«) for SFC2014 for personale, der bruger SFC2014 i overensstemmelse med de relevante EU-regler, navnlig Kommissionens afgørelse C(2006) 3602 ⁽¹⁾ og dens gennemførelsesbestemmelser. Kommissionen udpeger en eller flere personer med ansvar for at definere, vedligeholde og sikre den korrekte anvendelse af SFC2014's sikkerhedspolitik.
2. Medlemsstaterne og andre EU-institutioner end Kommissionen, der har modtaget adgangsrettigheder til SFC2014, overholder de IT-sikkerhedspolitiske vilkår og betingelser offentliggjort på SFC2014-portalen og de foranstaltninger, der er gennemført af Kommissionen i SFC2014, for at sikre overførslen af data, særlig i forbindelse med anvendelsen af den tekniske grænseflade, der er omhandlet i denne forordnings artikel 6, stk. 1.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen gennemfører og sikrer effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der vedtages for at beskytte de data, de har lagret og overført gennem SFC2014.
4. Medlemsstaterne vedtager nationale, regionale eller lokale informationssikkerhedspolitikker, der dækker adgang til SFC2014 og automatisk indlæsning af data i det og garanterer et minimumsæt af sikkerhedskrav. Disse nationale, regionale eller lokale IT-sikkerhedspolitikker kan henvise til andre sikkerhedsdokumenter. Hver medlemsstat sikrer, at disse IT-sikkerhedspolitikker gælder for alle de myndigheder, der benytter SFC2014.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse C(2006) 3602 af 16. august 2006 om sikkerheden ved Europa-Kommissionens informationssystemer.

5. Disse nationale, regionale eller lokale IT-sikkerhedspolitikker omfatter:
- a) de IT-sikkerhedsmæssige aspekter af det arbejde, der udføres af den eller de personer, der er ansvarlige for at forvalte de adgangsrettigheder, der er omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 3, i tilfælde af at de anvendes direkte
 - b) de IT-sikkerhedsmæssige foranstaltninger for disse nationale, regionale eller lokale computersystemer, der er koblet til SFC2014 via den tekniske grænseflade, der er omhandlet i denne forordnings artikel 6, stk. 1.

Med hensyn til første afsnit, litra b), er følgende aspekter omfattet, hvis det er relevant:

- a) fysisk sikkerhed
 - b) datamedier og adgangskontrol
 - c) lagringskontrol
 - d) adgangs- og kodeordskontrol
 - e) overvågning
 - f) forbindelse til SFC2014
 - g) kommunikationsinfrastruktur
 - h) menneskelige ressourcer
 - i) hændelsesstyring.
6. Disse nationale, regionale, eller lokale IT-sikkerhedspolitikker baseres på en risikovurdering, og de beskrevne foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til de identificerede risici.
7. De dokumenter, hvori de nationale, regionale eller lokale IT-sikkerhedspolitikker fastsættes, gøres tilgængelige for Kommissionen efter anmodning.
8. Medlemsstaterne udpeger en eller flere personer på nationalt eller regionalt plan med ansvar for at vedligeholde og sikre gennemførelsen af de nationale, regionale eller lokale IT-sikkerhedspolitikker. Den eller disse personer fungerer som kontaktperson med den eller de personer, der er udpeget af Kommissionen, jf. stk. 1.
9. Både SFC's IT-sikkerhedspolitik og de relevante nationale, regionale og lokale IT-sikkerhedspolitikker opdateres i tilfælde af teknologiske ændringer, identifikation af nye trusler eller andre relevante forhold. Under alle omstændigheder gennemgås de årligt for at sikre, at de fortsat udgør en passende løsning.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

[illegible]

AFSNIT 1

Resumé

Giv en overordnet sammenfatning af hele programmet med fremhævelse af nationale strategier og nationale mål (tilsigtede resultater).

AFSNIT 2

Udgangssituationen i medlemsstaten (artikel 14, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 514/2014)

Udgangssituationen er en statusoversigt pr. december 2013 i medlemsstaten for de områder, der er relevante for fonden. Dette afsnit bør indeholde:

- en beskrivelse af udgangssituationen i medlemsstaten suppleret med de faktuelle oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere behovets omfang korrekt
- en analyse af behovene i medlemsstaten, herunder de centrale spørgsmål fra resultatet af den politiske dialog
- foranstaltninger, der hidtil er gennemført, herunder foranstaltninger, der iværksættes med de tidligere fonde på området indre anliggender
- national behovsvurdering, herunder udfordringer, der er identificeret i de relevante evalueringer samt
- vejledende årlige midler fra det nationale budget fordelt på de specifikke mål, der er fastsat i de nationale programmer.

Oplysningerne i boksene skal være fuldstændige og må ikke henvise til oplysninger i vedlagte dokumenter eller indeholde hyperlinks. Der kan vedlægges et dokument med supplerende oplysninger.

Eventuelle vedhæftede dokumenter vil ikke indgå i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det nationale program, jf. artikel 14, stk. 7, i forordning (EU) nr. 514/2014.

AFSNIT 3

Programmål (artikel 14, stk. 2, litra b), c) og d), i forordning (EU) nr. 514/2014)

Oplysningerne i boksene skal være fuldstændige og må ikke henvise til oplysninger i vedlagte dokumenter eller indeholde hyperlinks.

Specifikke mål (som fastsat i særforordningerne): fastlæggelse af den relevante strategi, identifikation af de nationale mål, medtagelse af en beskrivelse af, hvordan de specifikke mål i særforordningerne dækkes med henblik på at opfylde de krav, der er identificeret i udgangssituationen.

Nationale mål: Giv en kort beskrivelse af de vigtigste foranstaltninger til opnåelse af de nationale mål med angivelse af de eksempler på foranstaltninger, der vil blive støttet af det nationale program (dvs. finansieringsprioriteter), og angiv som en del af beskrivelsen de ønskede mål og resultater.

Specifik foranstaltning (som fastsat i særforordningerne):

- beskriv, hvordan aktionen vil blive udført, og giv en begrundelse for det budgetterede beløb
- ved fælles foranstaltninger (projekter på tværs af grænserne) bør den ledende medlemsstat kun anføre de deltagende medlemsstater, herunder disses rolle og eventuelle finansielle bidrag, hvor det er relevant
- de deltagende medlemsstater bør beskrive deres rolle og finansielle bidrag, hvor det er relevant.

SPECIFIKT MÅL N: <i>Betegnelse</i>
Nationalt specifikt mål n: <i>betegnelse</i>
Specifik foranstaltning n: <i>betegnelse</i>

Vejledende tidsplan: For hvert nationalt mål anføres de tre hovedforanstaltninger, som det nationale program vil støtte. For hver foranstaltning anføres det år, hvor den er planlagt (f.eks. indkaldelse af forslag), hvor den vil blive gennemført (f.eks. kontrakter/tilskud underskrevet), og hvornår foranstaltningen vil blive lukket eller afsluttet (f.eks. endelig rapport).

Vejledende tidsplan

(artikel 14, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 514/2014)

	Foranstaltningens navn	Planlægningens start	Påbegyndelse af gennemførelsen	Afslutning
Specifik foranstaltning n:				
Nationalt specifikt mål n:				

AFSNIT 4

Særlige tilfælde

I de tilfælde, hvor det nationale program omfatter tilsagn, angives tallene for hver kategori for den pågældende tilsagnsperiode, når dette er relevant.

Ved at udarbejde tilsagnsplanen bekræfter medlemsstaten, at der foreligger en officiel national forpligtelse til at efterleve tilsagnet i løbet af den pågældende tilsagnsperiode, og at foranstaltningerne vil blive udført effektivt i løbet af perioden.

Tilsagnsplan: Angiv en begrundelse for tilsagnet, den officielle forpligtelse til at efterleve tilsagnet, en vejledende tidsplan, udvælgelsesprocedure og operationer, der er nødvendige for at gennemføre tilsagnet.

Tilsagnsplan			
Kategori	Tilsagnsperiode	Tilsagnsperiode	Tilsagnsperiode
I alt			

AFSNIT 5

Fælles indikatorer og programspecifikke indikatorer (artikel 14, stk. 2, litra f), i forordning (EU) nr. 514/2014)

Fælles indikatorer (som fastsat i særforordningerne): Angiv målværdierne for hver enkelt fælles indikator og datakilden (f.eks. projektrapporter) for hvert enkelt mål.

I de tilfælde, hvor det nationale program omfatter programspecifikke indikatorer, angives tilknytningen til det relevante specifikke mål, en beskrivelse af indikatoren, måleenheden, referenceværdien, målværdien, der skal nås, og kilden til oplysningerne. Hver programspecifik indikator skal være knyttet til et enkelt specifikt mål.

Indikator-ID	Beskrivelse af indikatorerne	Måleenhed	Referenceværdi	Målværdi	Datakilde
Specifikt mål n: betegnelse					

AFSNIT 6

Ramme for medlemsstatens udarbejdelse og gennemførelse af programmet

- 6.1. Indgåelse af partnerskaber i forbindelse med udarbejdelsen af programmet (artikel 12, stk. 3, i forordning (EU) nr. 514/2014)

Resumé af strategien, sammensætningen og inddragelsen af partnere og vigtige stadier af bredere høring, hvor det er relevant, herunder en liste over de vigtigste partnere (eller typer af partnere), der inddrages eller høres.

- 6.2. Overvågningsudvalget (artikel 12, stk. 4, i forordning (EU) nr. 514/2014)

- 6.3. Fælles overvågnings- og evalueringsramme (artikel 14, stk. 2, litra f), i forordning (EU) nr. 514/2014)

Giv en kort beskrivelse af den planlagte fremgangsmåde og de metoder, der skal anvendes.

Svar bl.a. på følgende:

- a) Hvor placeres evaluerings- og kontrolfunktionen? Hvem vil være ansvarlig for evaluering?
- b) Udliciteres evaluering og overvågning?
- c) Hvordan indsamles data om projekter og indikatorer (overvågningssystem)?

- 6.4. Indgåelse af partnerskaber i forbindelse med gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af det nationale program (artikel 12, stk. 3, og artikel 14, stk. 2, litra h), i forordning (EU) nr. 514/2014).

Giv en kort beskrivelse af den metode, der vil blive anvendt vedrørende partnere, deres engagement og vigtigste stadier af bredere høring, hvor det er relevant, herunder en liste over typer af involverede eller hørte partnere (eller de vigtigste partnere).

6.5. Oplysninger og PR (artikel 14. stk. 2, litra j) og artikel 53 i forordning (EU) nr. 514/2014)

Beskriv de mekanismer og metoder, som skal anvendes til at offentliggøre det nationale program.

--

6.6. Koordinering og komplementaritet med andre EU-instrumenter (artikel 14, stk. 2, litra e), og artikel 14, stk. 5, litra f), i forordning (EU) nr. 514/2014).

Beskriv kort de mekanismer, der skal sikre koordinering mellem de instrumenter, der er indført ved særforordningerne, og med andre EU-instrumenter og nationale instrumenter. Beskrivelsen bør i givet fald omfatte identifikationen af organer med ansvar for samordning på disse områder og, hvor det er hensigtsmæssigt, de strukturer eller ordninger (f.eks. udvalg, konsultationsprocedurer), der anvendes til dette formål.

Hvad angår komplementaritet med andre EU-instrumenter, bør følgende tages i betragtning:

- De europæiske struktur- og investeringsfonde (Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond).
- Andre EU-fonde eller -programmer (f.eks. programmet for livslang læring, kulturprogrammet og programmet »Aktive unge«).
- EU-instrumenter for forbindelser udadtil (f.eks. instrumentet til førtiltrædelsesbistand, det europæiske nabo-skabs- og partnerskabsinstrument og stabilitetsinstrumentet) for så vidt angår foranstaltninger i eller i forbindelse med tredjelande.

--

6.7. Støttemodtagere og direkte tildeling

6.7.1. Angiv programmets vigtigste støttemodtagertyper (brug listen nedenfor)

--

Støttemodtagertyperne er: Delstatsmyndigheder/føderale myndigheder, lokale offentlige organer, ikke-statslige organisationer, internationale offentlige organisationer, det nationale Røde Kors, Den Internationale Røde Kors Komité, Den Internationale Sammenslutning af Røde Kors og Røde Halvmåne, private eller offentligretlige selskaber, uddannelses-/forskningsorganisationer og økonomiske interesseorganisationer.

6.7.2. Direkte tildeling

Angiv det nationale mål, når det er hensigten at anvende direkte tildeling, og giv en begrundelse i hvert enkelt tilfælde.

--

AFSNIT 7

Finansieringsplan for programmet (artikel 14, stk. 2, litra i), i forordning (EU) nr. 514/2014)

Finansieringsplan for det nationale program med angivelse for hele programperioden af det beløb af det samlede EU-bidrag, der tildeles hvert enkelt af de mål, der forfølges. Beløbene til nationale mål inden for et specifikt mål er vejledende. De samlede udgifter til teknisk bistand er angivet.

7.1. Finansieringsplan efter specifikke mål

Tabel

(EUR)

Specifikt mål: betegnelse	
Nationalt mål n	
Subtotal for nationale mål	
Specifik foranstaltning n	
I alt 1 SO	
Nationalt mål n + 1	
Subtotal for nationale mål	
Specifik foranstaltning n + 1	
I alt n	
Særlige tilfælde	
Særlige tilfælde i alt	
Teknisk bistand: (Maksimum = fast beløb + (samlet tilskud) * 5 eller 5,5 %, jf. særforordningerne)	
I ALT	

Vejledende finansieringsplan for det nationale program med specificering af det samlede EU-bidrag for hvert regnskabsår

7.2. Finansieringsplan efter regnskabsår

Tabel

(EUR)

ÅR	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
I ALT								

7.3. Begrundelse for eventuelle afvigelser fra minimumsandelene, jf. særforordningerne. (kun påkrævet, hvis minimumssatserne ikke opfyldes) artikel 14, stk. 5, litra b)

Giv en udførlig forklaring på afvigelser fra minimumsandelene, jf. særforordningerne.

--

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 803/2014**af 24. juli 2014****om ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af bordservice og køkkenartikler af keramisk materiale med oprindelse i Folkerepublikken Kina**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«),under henvisning til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013 af 13. maj 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af bordservice og køkkenartikler af keramisk materiale med oprindelse i Folkerepublikken Kina ⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Den 13. maj 2013 indførte Rådet ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013 en endelig antidumpingtold på importen til Unionen af bordservice og køkkenartikler af keramisk materiale (»bordservice«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«).
- (2) I forbindelse med den oprindelige undersøgelse gav et stort antal eksporterende producenter fra Kina sig til kende. Som følge heraf udtog Kommissionen en stikprøve blandt de kinesiske eksporterende producenter, der skulle undersøges.
- (3) Rådet indførte individuelle toldsats på importen af bordservice på mellem 13,1 % og 23,4 % for virksomhederne i stikprøven og på 17,9 % for andre samarbejdsvillige virksomheder, som ikke indgik i stikprøven.
- (4) Rådet indførte også en toldsats på 36,1 % på importen af bordservice fra kinesiske virksomheder, som enten ikke gav sig til kende eller ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- (5) Artikel 3 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013 fastsætter, at hvis en ny eksporterende producent af bordservice i Kina over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at:
 - 1) virksomheden ikke eksporterede bordservice og køkkenartikler af keramisk materiale i undersøgelsesperioden fra 1. januar 2011 til 31. december 2011 (»undersøgelsesperioden«)
 - 2) virksomheden ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksportører eller producenter i Kina, som er genstand for de ved nævnte forordning indførte foranstaltninger, og
 - 3) virksomheden faktisk har eksporteret den pågældende vare til Unionen efter den undersøgelsesperiode, hvorpå foranstaltningerne er baseret, eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Unionen,

så kan artikel 1, stk. 2, i nævnte forordning ændres ved at tildele den nye eksporterende producent den toldsats, der finder anvendelse for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, dvs. den vægtede gennemsnitlige toldsats på 17,9 %.

B. ANMODNINGER OM BEHANDLING SOM NY EKSPORTERENDE PRODUCENT

- (6) Fire virksomheder gav sig til kende efter offentliggørelsen af gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013 og hævdede, at de opfyldte alle tre kriterier, der er nævnt i betragtning 5, og forelagde dokumentation.
- (7) Alle fire virksomheder er producenter og eksportører af den pågældende vare.
- (8) Tre af dem eksisterede allerede under den oprindelige undersøgelse, men de eksporterede ikke til Unionen i løbet af den oprindelige undersøgelsesperiode.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 131 af 15.5.2013, s. 1.

- (9) Den fjerde virksomhed eksisterede ikke under den oprindelige undersøgelse og kan derfor ikke have eksporteret i undersøgelsesperioden.
- (10) Kommissionen analyserede den dokumentation, der blev fremlagt af alle fire virksomheder, og den fandt, at hver enkelt af de fire virksomheder opfylder de tre kriterier for at kunne blive betragtet som nye eksporterende producenter. Derfor kan deres navne tilføjes til listen over samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, jf. bilag I til gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013.
- (11) De fire virksomheder og EU-erhvervsgrenen blev underrettet om konklusionerne af denne undersøgelse og har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger.
- (12) Denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat i medfør af grundforordningens artikel 15, stk. 1 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Følgende virksomheder føjes til listen over eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013:

Virksomhed	Taric-tillægskode
Liling Taiyu Porcelain Industries Co., Ltd	B956
Liling Xinyi Ceramics Industry Ltd.	B957
T&C Shantou Daily Chemical Industry Co., Ltd.	B958
Jing He Ceramics Co., Ltd	B959

Artikel 2

Som anført i artikel 1, stk. 3, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 412/2013 er anvendelsen af den individuelle antidumpingtold betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilag II til nævnte forordning. Hvis der ikke forelægges en sådan faktura, finder tolden for »Alle andre virksomheder«, der er anført i tabellen i artikel 1, stk. 2, i samme forordning anvendelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 804/2014**af 24. juli 2014****om fravigelse af forordning (EF) nr. 1122/2009 for så vidt angår nedsættelse af støttebeløb på grund af forsinket indgivelse af enkeltansøgninger og ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder i forbindelse med visse områder i Italien, der er ramt af oversvømmelserne i 2014**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 ⁽¹⁾, særlig artikel 142, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 ⁽²⁾ er der fastsat bestemmelser i artikel 23, stk. 1, og artikel 24 om de nedsættelser, som skal anvendes i tilfælde af forsinket indgivelse af en enkeltansøgning, om dokumenter, kontrakter og erklæringer, som er afgørende for retten til den pågældende støtte, og om ansøgning om tildeling af betalingsrettigheder.
- (2) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, og artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1122/2009 fastsatte Italien den 15. maj 2014 som sidste frist for indgivelse af enkeltansøgninger og ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder for 2014.
- (3) Den 3. maj 2014 blev visse dele af den italienske region Marche ramt af usædvanlige store nedbørmængder, der førte til oversvømmelse, ødelæggelser på infrastrukturen, jordskred, evakuering af borgere samt skader på landbrugsbedrifter og afgrøder.
- (4) Denne situation har påvirket ansøgernes muligheder for at indgive fælles ansøgninger eller ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder vedrørende landbrugsparcer i de berørte kommuner inden for de frister, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, og artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1122/2009.
- (5) Uanset artikel 23, stk. 1, og artikel 24 i forordning (EF) nr. 1122/2009 bør der derfor ikke anvendes nedsættelser på grund af forsinket indgivelse af enkeltansøgninger og ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder for de landbrugere, der senest den 9. juni 2014 indgiver deres ansøgninger vedrørende mindst én landbrugsparcels i de kommuner, der af Italien udpeges som værende ramt af alvorlige oversvømmelser i regionen Marche.
- (6) Da fravigelserne bør omfatte enkeltansøgninger og ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder for støtteåret 2014, bør forordningen anvendes med tilbagevirkende kraft.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1122/2009 bør der ikke anvendes nedsættelser for ansøgningsåret 2014 på grund af forsinket indgivelse for de landbrugere i den italienske region Marche, der senest den 9. juni 2014 indgiver en enkeltansøgning vedrørende mindst én landbrugsparcels beliggende i kommunerne Senigallia, Ripe, Corinaldo, Morro d'Alba, Ostra, Ostra Vetere, Barbara, Castel Colonna, Serra de' Conti, Montemarciano, Chiaravalle eller Osimo. Ansøgninger, der indgives efter den 9. juni 2014, afvises.

⁽¹⁾ EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugere, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 65).

Artikel 2

Uanset artikel 24 i forordning (EF) nr. 1122/2009 bør der ikke anvendes nedsættelser for ansøgningsåret 2014 på grund af forsinket indgivelse for de landbrugere i den italienske region Marche, der senest den 9. juni 2014 indgiver en ansøgning om tildeling af betalingsrettigheder vedrørende mindst én landbrugsparcel beliggende i kommunerne Senigallia, Ripe, Corinaldo, Morro d'Alba, Ostra, Ostra Vetere, Barbara, Castel Colonna, Serra de' Conti, Montemarciano, Chiaravalle eller Osimo. Ansøgninger, der indgives efter den 9. juni 2014, afvises.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 805/2014**af 24. juli 2014****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode (1)	Fast importværdi
0702 00 00	MK	59,9
	TR	55,3
	XS	56,8
	ZZ	57,3
0707 00 05	MK	50,7
	TR	81,4
	ZZ	66,1
0709 93 10	TR	84,5
	ZZ	84,5
0805 50 10	AR	107,5
	BO	98,4
	CL	116,3
	NZ	145,2
	TR	74,0
	UY	125,4
	ZA	127,5
	ZZ	113,5
0806 10 10	BR	149,7
	CL	81,7
	EG	186,0
	MA	159,8
	TR	78,9
	ZZ	131,2
0808 10 80	AR	243,2
	BR	134,1
	CL	111,9
	NZ	124,8
	US	145,0
	ZA	142,5
	ZZ	150,3
0808 30 90	AR	77,9
	CL	94,9
	NZ	163,0
	ZA	63,9
	ZZ	99,9
0809 10 00	MK	91,5
	TR	245,3
	XS	80,5
	ZZ	139,1

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0809 29 00	CA	344,6
	TR	292,8
	US	344,6
	ZZ	327,3
0809 30	MK	72,6
	TR	137,7
	ZZ	105,2
0809 40 05	BA	54,7
	MK	53,5
	ZZ	54,1

(¹) Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2014/86/EU

af 8. juli 2014

om ændring af direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2011/96/EU ⁽³⁾ fritager udbytte og andre udlodninger af overskud, som datterselskaber betaler til deres moderselskaber, for kildeskat og afskaffer dobbeltbeskatning af sådanne indkomster på moderselskabets niveau.
- (2) De fordele, der er ved direktiv 2011/96/EU, bør ikke føre til situationer med dobbelt ikkebeskatning og dermed give utilsigtede skattefordele til koncerner af moderselskaber og datterselskaber fra forskellige medlemsstater i forhold til koncerner af selskaber fra den samme medlemsstat.
- (3) For at undgå situationer med dobbelt ikkebeskatning som følge af mismatch i skattebehandlingen af udbytteudlodning mellem medlemsstaterne bør den medlemsstat, hvor moderselskabet er hjemmehørende, og den medlemsstat, hvor dets faste driftssted er beliggende, ikke tillade, at disse selskaber kan nyde godt af den skattefritagelse, der gælder for modtaget, udloddet udbytte, for så vidt som et sådant udbytte er fradragsberettiget for moderselskabets datterselskab.
- (4) Det er hensigtsmæssigt at opdatere del A i bilag I til direktiv 2011/96/EU, så det omfatter andre former for selskaber, som er blevet underlagt selskabsskat i Polen, og andre former for selskaber, som er blevet indført i selskabsloven i Rumænien.
- (5) Direktiv 2011/96/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 2011/96/EU ændres således:

1) Artikel 4, stk. 1, litra a), affattes således:

- »a) undlade at beskatte dette overskud, for så vidt som dette overskud ikke er fradragsberettiget for datterselskabet, og beskatte dette overskud, for så vidt som dette overskud er fradragsberettiget for datterselskabet, eller«.

⁽¹⁾ Udtalelse af 2.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 25.3.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT L 345 af 29.12.2011, s. 8).

2) I bilag I affattes del A, litra u), således:

»u) De selskaber, der i polsk ret benævnes: »spółka akcyjna«, »spółka z ograniczoną odpowiedzialnością«, »spółka komandytowo-akcyjna«

3) I bilag I affattes del A, litra w), således:

»w) De selskaber, der i rumænsk ret benævnes: »societăți pe acțiuni«, »societăți în comandită pe acțiuni«, »societăți cu răspundere limitată«, »societăți în nume colectiv«, »societăți în comandită simplă«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2015. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 2014.

På Rådets vegne
P. C. PADOAN
Formand

RÅDETS DIREKTIV 2014/87/EURATOM**af 8. juli 2014****om ændring af direktiv 2009/71/Euratom om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 31 og 32,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, udarbejdet efter indstilling fra en gruppe personer udpeget af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg blandt medlemsstaternes videnskabelige eksperter,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2013/59/Euratom ⁽³⁾ fastsætter ensartede grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af sundheden for personer, der er udsat for erhvervsmæssig, medicinsk og befolkningsmæssig bestråling, mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.
- (2) Rådets direktiv 2009/71/Euratom ⁽⁴⁾ fastlægges medlemsstaternes forpligtelser til at fastsætte og opretholde nationale rammebestemmelser for nuklear sikkerhed. Direktivet afspejler bestemmelserne i det vigtigste internationale instrument på området for nuklear sikkerhed, nemlig konventionen om nuklear sikkerhed ⁽⁵⁾ og de grundlæggende sikkerhedsprincipper ⁽⁶⁾ fastlagt af Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA).
- (3) Rådets direktiv 2011/70/Euratom ⁽⁷⁾ pålægger medlemsstaterne forpligtelser til at fastsætte og opretholde en national ramme for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.
- (4) I Rådets konklusioner af 8. maj 2007 om nuklear sikkerhed og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald blev det fremhævet, at »nuklear sikkerhed er et nationalt ansvar, der forvaltes i EU-regi, hvor det er relevant. Beslutninger om sikkerhedsforanstaltninger og tilsyn med nukleare anlæg henhører fortsat udelukkende under operatørerne og de nationale myndigheder«.
- (5) Fukushimaatomkraftulykken i Japan i 2011 henledte på ny verdens opmærksomhed på de foranstaltninger, der er nødvendige for at minimere risikoen og sikre den højeste grad af nuklear sikkerhed. På grundlag af Det Europæiske Råds konklusioner af den 24. og 25. marts 2011 foretog de nationale kompetente tilsynsmyndigheder sammen med Europa-Kommissionen inden for rammerne af Gruppen af Europæiske Nukleare Tilsynsmyndigheder (ENSREG), oprettet ved Kommissionens afgørelse 2007/530/Euratom ⁽⁸⁾, omfattende risiko- og sikkerhedsvurderinger af atomkraftværker »stresstests« i hele Fællesskabet. Resultaterne viste en række forbedringer, der kunne gennemføres i tilgangene til nuklear sikkerhed og industriens praksis i de deltagende lande.

⁽¹⁾ Udtalelse af 2. april 2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 341 af 21.11.2013, s. 92.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom (EUT L 13 af 17.1.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 172 af 2.7.2009, s. 18).

⁽⁵⁾ Kommissionens afgørelse 1999/819/Euratom af 16. november 1999 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratom) indgåelse af konventionen fra 1994 om nuklear sikkerhed (EFT L 318 af 11.12.1999, s. 20).

⁽⁶⁾ IAEA Safety Fundamentals: Fundamental safety principles, IAEA Safety Standard Series No. SF-1 (2006).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald (EUT L 199 af 2.8.2011, s. 48).

⁽⁸⁾ Kommissionens afgørelse 2007/530/Euratom af 17. juli 2007 om nedsættelse af en europæisk gruppe på højt plan om nuklear sikkerhed og affaldshåndtering (EUT L 195 af 27.7.2007, s. 44).

Det Europæiske Råd opfordrede endvidere Kommissionen til om nødvendigt at gennemgå eksisterende retlige og reguleringsmæssige rammer for nukleare anlægs sikkerhed og foreslå de forbedringer, der måtte være nødvendige. Det Europæiske Råd understregede også, at de højeste standarder for nuklear sikkerhed skulle gennemføres og løbende forbedres i Unionen.

- (6) En stærk kompetent tilsynsmyndighed med reel uafhængighed i beslutningstagningen på tilsynsområdet er et grundlæggende krav i fællesskabsrammelovgivningen om nuklear sikkerhed. Det er yderst vigtigt, at den kompetente tilsynsmyndighed sikres en upartisk og gennemsigtig udøvelse af sine beføjelser uden uretmæssig påvirkning af beslutningstagningen på tilsynsområdet for at sikre en høj grad af nuklear sikkerhed. Tilsynsmyndighedens afgørelser og håndhævelsesforanstaltninger inden for nuklear sikkerhed bør være baseret på objektive og sikkerhedsrelaterede tekniske overvejelser og bør træffes uden uretmæssig påvirkning udefra, der kan kompromittere sikkerheden såsom uretmæssig påvirkning på grund af ændrede politiske, økonomiske eller samfundsmæssige omstændigheder.

Bestemmelserne i direktiv 2009/71/Euratom om funktionel adskillelse af kompetente tilsynsmyndigheder bør styrkes for at sikre tilsynsmyndighedernes faktiske uafhængighed af uretmæssig påvirkning, når de træffer deres beslutninger, og garantere, at de tildeles tilstrækkelige ressourcer og kompetencer til at kunne udøve det ansvar, de har fået tildelt, forsvarligt. Især bør tilsynsmyndigheden have tilstrækkelige juridiske beføjelser, tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige finansielle ressourcer til en forsvarlig opfyldelse af de tildelte ansvarsopgaver.

De øgede krav bør dog ikke forhindre et tæt samarbejde med andre relevante nationale myndigheder, hvis det er hensigtsmæssigt, eller gribe ind i generelle politiske retningslinjer udstedt af medlemsstaterne.

- (7) Beslutningstagningen på tilsynsområdet bør tage hensyn til den kompetence og ekspertise, som kan tilvejebringes af organisationer, der yder teknisk bistand. Denne ekspertise bør baseres på den nyeste videnskabelige og tekniske viden, herunder fra driftserfaringer og sikkerhedsrelateret forskning, på vidensstyring og på tilstrækkelige tekniske ressourcer.
- (8) I overensstemmelse med del 1 i IAEA's General Safety Requirements bør både medlemsstaternes rolle i etableringen af en ramme for nuklear sikkerhed og tilsynsmyndighedernes rolle i gennemførelsen af denne ramme overholdes.
- (9) På baggrund af den nukleare industris specialiserede karakter og den begrænsede tilgængelighed af personale med den nødvendige ekspertise og kompetence, hvilket kan føre til mulig rotation af personale med ledelsesansvar mellem den nukleare industri og tilsynsmyndighederne, bør der lægges særlig vægt på at undgå interessekonflikter. Endvidere bør der etableres ordninger for at sikre, at der ikke er interessekonflikter for de organisationer, som leverer rådgivning eller tjenesteydelser til den kompetente tilsynsmyndighed.
- (10) Følgerne af en nuklear ulykke kan gå ud over de nationale grænser, og derfor bør tæt samarbejde, samordning og informationsudveksling fremmes mellem kompetente tilsynsmyndigheder i de medlemsstater, som ligger i nærheden af et nukleart anlæg, uanset om disse medlemsstater driver nukleare anlæg eller ej. I den forbindelse bør medlemsstaterne sikre, at der er etableret hensigtsmæssige ordninger til at lette et sådant samarbejde om nukleare sikkerhedsspørgsmål med grænseoverskridende virkninger.
- (11) For at sikre, at de rette kvalifikationer erhverves, og at tilstrækkelige kompetenceniveauer nås og opretholdes, bør alle parter sørge for, at alt personale, der har ansvar for nukleare anlægs nukleare sikkerhed og for nødberedskab og indsatsforanstaltninger på de enkelte anlæg, indgår i en løbende uddannelsesproces. Det kan ske ved at sørge for uddannelsesprogrammer og uddannelsesplaner, procedurer for periodisk evaluering og opdatering af uddannelsesprogrammer samt tilstrækkelige bevillinger på budgettet til uddannelse.
- (12) En anden vigtig erfaring fra Fukushimaatomkraftulykken er betydningen af at styrke åbenheden om nukleare sikkerhedsspørgsmål. Åbenhed er også et vigtigt middel til at fremme uafhængighed i beslutningstagningen på tilsynsområdet. Derfor bør de nuværende bestemmelser i direktiv 2009/71/Euratom om, hvilke oplysninger der skal stilles til rådighed for den brede offentlighed, gøres mere konkrete med hensyn til, hvilken type oplysninger der skal stilles til rådighed. Desuden bør offentligheden gives mulighed for at deltage i de relevante faser af beslutningsprocessen vedrørende nukleare anlæg i overensstemmelse med de nationale rammebestemmelser for nuklear sikkerhed, under hensyntagen til de forskellige nationale systemer. Beslutninger om udstedelse af tilladelser forbliver de kompetente nationale myndigheders ansvar.

- (13) Kravene i dette direktiv om gennemsigtighed supplerer kravene i den gældende Euratomlovgivning. Rådets beslutning 87/600/Euratom ⁽¹⁾ pålægger medlemsstaterne at underrette og levere oplysninger til Kommissionen og andre medlemsstater i tilfælde af strålingsfare på deres område, mens direktiv 2013/59/Euratom omfatter krav til medlemsstaterne om at oplyse offentligheden om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare og om med regelmæssige mellemrum at sørge for ajourførte oplysninger til den befolkning, som kan tænkes at blive berørt i tilfælde af en sådan strålingsfare.
- (14) På deres sjette rapportbehandlingsmøde gentog de kontraherende parter i konventionen om nuklear sikkerhed deres tilsagn til resultaterne af det andet ekstraordinære møde, der fandt sted efter Fukushimaulykken. De understregede især, at »atomkraftværker bør designes, opføres og drives med det mål at forebygge ulykker og, i tilfælde af at der indtræffer en ulykke, afbøde dens virkninger og undgå kontaminering uden for anlægget, og at tilsynsmyndighederne bør sikre, at disse mål opstilles for at identificere og gennemføre passende sikkerhedsforbedringer på eksisterende anlæg«.
- (15) I lyset af de tekniske fremskridt, der er opnået ved IAEA's foranstaltninger og af De Vesteuropæiske Nukleare Tilsynsmyndigheders Sammenslutning (WENRA), og som reaktion på erfaringer fra stresstestene og undersøgelserne af Fukushimaatomkraftulykken, bør direktiv 2009/71/Euratom ændres, så det omfatter et højt niveau for Fællesskabets mål for nuklear sikkerhed, der dækker alle faser i de nukleare anlægs livscyklus (placering, design, opførelse, ibrugtagning, drift og afvikling). Dette mål nødvendiggør navnlig, at der foretages væsentlige sikkerhedsforbedringer ved udformningen af nye reaktorer og anvendes den mest avancerede viden og teknologi, idet der tages hensyn til de seneste internationale sikkerhedskrav.
- (16) Dette mål bør navnlig nås gennem vurderinger af nuklear sikkerhed, der er omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde. De bør foretages af tilladelsesindehavere under den nationale kompetente tilsynsmyndigheds kontrol og kan anvendes til vurdering af risikoen for en stor ulykke, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU, ⁽²⁾ forudsat at kravene i nærværende direktiv overholdes.
- (17) Begrebet dybdeforsvar er afgørende for sikkerheden af nukleare anlæg og er grundlaget for gennemførelsen af høje mål for den nukleare sikkerhed. Anvendelsen af principperne om dybdeforsvar, som er anerkendt i de internationale standarder og retningslinjer samt af WENRA, sikrer, at sikkerhedsaktiviteter, så vidt det med rimelighed er praktisk muligt, er genstand for uafhængige lag af bestemmelser, således at hvis en fejl skulle opstå, ville den blive opdaget, afhjulpet og rettet ved passende foranstaltninger. Hvert af de forskellige lags effektivitet er et afgørende element i dybdeforsvaret for at forebygge ulykker og afbøde konsekvenserne, hvis de skulle forekomme. Dybdeforsvar er normalt struktureret i fem niveauer. Hvis et niveau slår fejl, anvendes det følgende niveau. Formålet med det første beskyttelsesniveau er at forebygge unormal drift og systemfejl. Hvis det første niveau slår fejl, skal det andet beskyttelsesniveau kontrollere den unormale drift og finde fejlene. Slår det andet niveau fejl, sikrer det tredje niveau, at sikkerhedsfunktionerne fortsat udføres ved at aktivere specifikke sikkerhedssystemer og andre sikkerhedsforanstaltninger. Slår det tredje niveau fejl, skal det fjerde niveau gennem ulykkehåndtering begrænse udviklingen af en ulykke med henblik på at forebygge eller afbøde alvorlige ulykkesomstændigheder med eksternt udslip af radioaktive materialer. Det sidste mål (det femte beskyttelsesniveau) er afbødning af de radioaktive konsekvenser af væsentlige eksterne udslip gennem en katastrofeberedskabsplan uden for anlægget.
- (18) Dybdeforsvar samt en effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område betragtes som en grundlæggende betingelse for at opnå en høj grad af nuklear sikkerhed og løbende forbedring af den. Indikatorer for en effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område omfatter navnlig en forpligtelse på alle personale- og ledelsesniveauer til at opretholde den nukleare sikkerhed og til løbende at forbedre den, fremme af evnen hos personale på alle niveauer til at sætte spørgsmålstegn ved den effektive opfyldelse af relevante sikkerhedsprincipper og relevant sikkerhedspraksis for løbende at forbedre den nukleare sikkerhed, personalets evne til rettidigt at rapportere sikkerhedsproblemer, identificering af indhøstede driftserfaringer og den systematiske rapportering om afvigelser fra normale driftsbetingelser eller om ordninger for ulykkehåndtering, der kan have potentielle følger for den nukleare sikkerhed. Vigtige elementer, der medvirker til at opnå en stærk sikkerhedskultur på det nukleare område, omfatter især effektive forvaltningssystemer, tilstrækkelig uddannelse og ordninger indført af tilladelsesindehaveren for registrering, evaluering og dokumentation af driftserfaringer, der har betydning for den interne og den eksterne sikkerhed, samt en effektiv afklaring af spørgsmål, der er blevet rejst.

⁽¹⁾ Rådets beslutning 87/600/Euratom af 14. december 1987 om en fællesskabsordning for hurtig udveksling af information i tilfælde af strålingsfare (EFT L 371 af 30.12.1987, s. 76).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

- (19) Hvor udtrykket »så vidt det med rimelighed er praktisk muligt« anvendes i dette direktiv, bør det anvendes i overensstemmelse med almindeligt anerkendte definitioner, navnlig definitionerne i WENRA og IAEA.
- (20) Efter atomkraftulykkerne på Tremileøen og i Tjernobyl satte Fukushimaatomkraftulykken endnu engang fokus på indeslutningsfunktionens kritiske betydning, idet det er den sidste barriere til at beskytte mennesker og miljø mod radioaktive udslip som følge af en ulykke. Derfor bør ansøgeren om en tilladelse til at opføre en ny kraft- eller forskningsreaktor påvise, at designet holder virkningerne af en beskadigelse af reaktorkernen inden for indeslutningen, dvs. ansøgeren bør bevise, at et stort eller uautoriseret radioaktivt udslip uden for indeslutningen er ekstremt usandsynligt, og ansøgeren bør med en høj grad af konfidens kunne påvise, at et sådant udslip ikke vil forekomme.
- (21) Der bør kræves mere specifikke ordninger for ulykkeshåndtering og katastrofeberedskab på anlægget for at sikre forebyggelse og afbødning af ulykker. De bør være i overensstemmelse med og med forbehold af de relevante bestemmelser i direktiv 2013/59/Euratom. Tilladelsesindehaveren bør fastlægge procedurer, retningslinjer og ordninger for ulykker, herunder alvorlige ulykker, der kan opstå på alle driftsniveauer, bl.a. på fuld kraft, ved nedlukning og i overgangsfaser, og sørge for konsekvens og kontinuitet mellem samtlige procedurer og ordninger og sikre, at de udføres, revideres og ajourføres. Disse ordninger bør også sikre tilstrækkeligt personale, udstyr og andre nødvendige ressourcer. Der bør indføres en organisatorisk struktur med en klar ansvarsfordeling og koordinering mellem indsatsorganer.
- (22) Stresstestene viste, at styrkede samarbejds- og samordningsmekanismer mellem alle parter, der har ansvar for nuklear sikkerhed, spiller en central rolle. Peerevalueringer har vist sig at være et godt middel til at opbygge tillid med det formål at udvikle og udveksle erfaringer og sikre en fælles anvendelse af høje nukleare sikkerhedsstandarder.
- (23) Samarbejdet om nuklear sikkerhed mellem medlemsstaterne er veletableret og kan tilføre merværdi i form af nuklear sikkerhed, gennemsigtighed og åbenhed over for aktører på europæisk og internationalt niveau.

Medlemsstaterne bør hvert sjette år via deres kompetente tilsynsmyndigheder, som anvender ENSREG på relevant vis og bygger på ekspertise fra WENRA, definere en metode, vedtægter og en tidsfrist for peerevalueringer af et fælles specifikt teknisk tema vedrørende den nukleare sikkerhed af deres nukleare anlæg. Det fælles specifikke tekniske tema, der skal behandles, bør identificeres blandt WENRA's sikkerhedsreferenceniveauer eller på baggrund af feedback fra driftserfaringer, hændelser og ulykker samt den teknologiske og videnskabelige udvikling. Medlemsstaterne bør foretage en national selvevaluering og sørge for, at de øvrige medlemsstaters kompetente tilsynsmyndigheder foretager fælles peerevalueringer af deres nationale selvevaluering.

Der bør udarbejdes rapporter over resultaterne af disse peerevalueringer. Medlemsstaterne bør fastlægge nationale handlingsplaner til behandling af relevante resultater og deres egen nationale evaluering under hensyntagen til resultaterne af disse peerevalueringer. Peerevalueringer bør også danne grundlaget for enhver sammenfattende rapport om resultatet af den EU-dækkende tematiske peerevaluering, som medlemsstaternes kompetente tilsynsmyndigheder har udarbejdet i fællesskab. Den sammenfattende rapport bør ikke sigte mod at rangordne sikkerheden i nukleare anlæg, men snarere fokusere på processen og tekniske resultater af den tematiske peerevaluering, så den viden, der er indsamlet som følge heraf, kan deles.

Gensidig tillid bør være fremherskende i peerevalueringer, og det vil derfor være hensigtsmæssigt, at Kommissionen så vidt muligt meddeler medlemsstaterne, når den agter at anvende resultaterne af peerevalueringer i sine politiske oplæg.

- (24) Medlemsstaternes pligt til at rapportere om gennemførelsen af dette direktiv og Kommissionens pligt til at udarbejde en rapport på baggrund af de nationale rapporter bør skabe mulighed for at gøre status over og vurdere de forskellige aspekter ved gennemførelsen af dette direktiv og effektiviteten heraf. Der eksisterer på internationalt plan en række relevante rapporteringsforpligtelser, f.eks. i medfør af konventionen om nuklear sikkerhed, og resultaterne heraf kan anvendes til evalueringen af gennemførelsen af dette direktiv. Endvidere bør der i henhold til dette direktiv fastsættes yderligere indberetningskrav vedrørende resultaterne af de tematiske peerevalueringer af nukleare anlæg. For at forenkle lovgivningen og mindske den administrative byrde bør medlemsstaternes rapporteringsforpligtelse dermed gøres mindre byrdefuld, både hvad angår rapporteringshyppigheden og rapporternes indhold.
- (25) I overensstemmelse med en graderet tilgang afhænger anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv af typen af nukleare anlæg på en medlemsstats område. Når medlemsstaterne gennemfører disse bestemmelser i national ret, bør de derfor tage hensyn til det potentielle omfang og arten af risiciene fra de nukleare anlæg, som de planlægger eller driver. Især bør den graderede tilgang vedrøre de medlemsstater, der kun har et lille lager af nukleare

og radioaktive materialer, f.eks. de materialer, der hører sammen med driften af mindre forskningsreaktoranlæg, som i tilfælde af en alvorlig ulykke ikke ville have konsekvenser, der kan sammenlignes med dem, der skabes af atomkraftværker.

- (26) Bestemmelserne i dette direktiv, som hænger uløseligt sammen med eksistensen af nukleare anlæg, nemlig dem, der vedrører tilladelsesindehaverens forpligtelser, de nye specifikke krav til nukleare anlæg og bestemmelserne om nødberegnings- og indsatsforanstaltninger på det enkelte anlæg, bør ikke finde anvendelse i medlemsstater uden nukleare anlæg. Bestemmelserne i direktivet bør gennemføres og implementeres forholdsmæssigt i overensstemmelse med nationale omstændigheder og under hensyntagen til, at de pågældende medlemsstater ikke har nukleare anlæg, samtidig med at det sikres, at regeringen eller de kompetente myndigheder tillægger nuklear sikkerhed passende opmærksomhed.
- (27) Ifølge direktiv 2009/71/Euratom skal medlemsstaterne indføre og opretholde passende nationale lovgivningsmæssige, tilsynsmæssige og organisatoriske rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed. Fastlæggelsen af, hvordan de nationale rammebestemmelser vedtages, og via hvilket instrument de anvendes, hører ind under medlemsstaternes kompetence.
- (28) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget.
- (29) Direktiv 2009/71/Euratom bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2009/71/Euratom foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen på kapitel 1 affattes således:

»FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER«.

- 2) Artikel 2 ændres således:

- a) Stk. 1 affattes således:

»1. Dette direktiv finder anvendelse på ethvert civilt nukleart anlæg, der kræver en tilladelse.«

- b) Stk. 3 affattes således:

»3. Dette direktiv supplerer de grundlæggende normer, der er omhandlet i traktatens artikel 30, med hensyn til nukleare anlægs nukleare sikkerhed og berører ikke eksisterende fællesskabslovgivning om beskyttelse af arbejdstagernes og offentlighedens sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling, og især Rådets direktiv 2013/59/Euratom (*).

(*) Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom (EUT L 13 af 17.1.2014, s. 1).

- 3) Artikel 3 ændres således:

- a) Nr. 1, litra a), affattes således:

»a) et atomkraftværk, et berigelsesanlæg, et anlæg til fremstilling af nukleart brændsel, et oparbejdningsanlæg, en forskningsreaktorfacilitet, en lagerfacilitet til brugt brændsel, og«.

- b) Følgende stykker tilføjes:

»6) »ulykke«: enhver utilsigtet hændelse, hvis konsekvenser eller potentielle konsekvenser er væsentlige med hensyn til strålingsbeskyttelse eller nuklear sikkerhed

7) »hændelse«: enhver utilsigtet hændelse, hvis konsekvenser eller potentielle konsekvenser ikke er ubetydelige med hensyn til strålingsbeskyttelse eller nuklear sikkerhed

- 8) »unormal drift«: et driftsforløb, der afviger fra normal drift, og som forventes at opstå mindst én gang i et anlægs driftslevetid, men som i kraft af hensigtsmæssige konstruktionsbestemmelser ikke er til væsentlig skade for vigtige sikkerhedselementer og ikke fører til tilfælde af ulykkesomstændigheder
 - 9) »konstruktionsforudsætninger«: den række af omstændigheder og hændelser, der eksplicit tages i betragtning ved designet, herunder opgraderinger, af et nukleart anlæg ifølge de opstillede kriterier, og som anlægget i kraft af den planlagte drift af sikkerhedssystemer kan modstå uden at overskride de tilladte grænser
 - 10) »konstruktionsbestemmende ulykke«: ulykkesomstændigheder, som et nukleart anlæg er designet til at modstå ifølge de opstillede konstruktionskriterier, og hvor skaden på brændstof, hvor det er relevant, og udslippet af radioaktivt materiale holdes inden for de tilladte grænser
 - 11) »alvorlige omstændigheder«: omstændigheder, der er mere alvorlige end omstændighederne i forbindelse med konstruktionsbestemmende ulykke, og som kan skyldes flere fejl, såsom fuldstændigt tab af alle led i et sikkerhedssystem, eller en ekstremt usandsynlig hændelse.«
- 4) I kapitel 2 indsættes følgende overskrift efter overskriften »FORPLIGTELSE«:

»AFSNIT 1

Generelle forpligtelser.

- 5) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne indfører og opretholder passende lovgivningsmæssige, tilsynsmæssige og organisatoriske rammebestemmelser (»nationale rammebestemmelser«) for nukleare anlægs nukleare sikkerhed. De nationale rammebestemmelser fastsætter navnlig bestemmelser om:

- a) fordeling af ansvarsområder og koordinering mellem relevante statslige organer
- b) nationale nukleare sikkerhedskrav, der omfatter alle stadier af nukleare anlægs livscyklus
- c) et system for udstedelse af tilladelser og forbud mod at drive nukleare anlæg uden tilladelse
- d) et system for tilsyn med nuklear sikkerhed udført af den kompetente tilsynsmyndighed
- e) effektive og forholdsmæssige håndhævelsesforanstaltninger, herunder i givet fald korrektion eller suspension af driften og ændring eller tilbagekaldelse af en tilladelse.

Fastlæggelsen af, hvordan nationale nukleare sikkerhedskrav som omhandlet i litra b) vedtages, og gennem hvilket instrument de anvendes, hører fortsat ind under medlemsstaternes kompetence«.

- 6) Artikel 5, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente tilsynsmyndighed reelt er uafhængig af uretmæssig påvirkning, når den træffer sine tilsynsbeslutninger. Med henblik herpå sørger medlemsstaterne for, at den kompetente tilsynsmyndighed i henhold til de nationale rammebestemmelser:

- a) er funktionelt adskilt fra alle andre organer eller organisationer, der arbejder med fremme eller anvendelse af nuklear energi, og ikke søger eller tager imod instruktioner fra sådanne organer eller organisationer under udøvelsen af sine tilsynsopgaver
- b) træffer tilsynsbeslutninger, der er baseret på solide og gennemsigtige krav i relation til nuklear sikkerhed
- c) tildeles specifikke og tilstrækkelige budgetbevillinger til, at den kan udføre sine tilsynsopgaver som fastsat i de nationale rammebestemmelser, og er ansvarlig for gennemførelsen af det tildelte budget
- d) har et tilstrækkeligt antal ansatte med de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige erfaring og ekspertise til at kunne opfylde sine forpligtelser. Den kan gøre brug af eksterne videnskabelige og tekniske ressourcer og ekstern ekspertise til støtte for sine tilsynsfunktioner

- e) fastsætter procedurer for forebyggelse og løsning af eventuelle interessekonflikter
 - f) leverer oplysninger i relation til nuklear sikkerhed, der ikke er underlagt andre organers eller organisationers godkendelse, forudsat at dette ikke bringer andre overordnede interesser i fare, herunder bl.a. sikkerhed, der er anerkendt i relevant lovgivning eller internationale forpligtelser.
- 3) Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente tilsynsmyndighed tildeles de juridiske beføjelser, der er nødvendige for, at den kan varetage sine forpligtelser i forbindelse med de i artikel 4, stk. 1, omhandlede nationale rammebestemmelser. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at de nationale rammebestemmelser tildeler de kompetente tilsynsmyndigheder følgende hovedopgaver vedrørende tilsyn:
- a) at foreslå, definere eller deltage i definitionen af nationale krav til nuklear sikkerhed
 - b) at kræve, at tilladelsesindehaveren overholder og beviser overholdelsen af de nationale nukleare sikkerhedskrav og betingelserne i den pågældende tilladelse
 - c) at verificere denne overholdelse gennem tilsynsmæssige vurderinger og inspektioner
 - d) at foreslå eller gennemføre effektive og forholdsmæssige håndhævelsesforanstaltninger.»
- 7) Artikel 6, 7 og 8 affattes således:

»Artikel 6

Tilladelsesindehavere

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at:

- a) tilladelsesindehaveren har det primære ansvar for et nukleart anlægs nukleare sikkerhed. Dette ansvar kan ikke overdrages og omfatter ansvar for de aktiviteter, der udføres af leverandører og underleverandører, hvis aktiviteter kan berøre et nukleart anlægs nukleare sikkerhed
- b) ansøgeren ved ansøgning om en tilladelse fremlægger dokumentation for den nukleare sikkerhed. Dokumentationens omfang og detaljeringsgrad skal stå i forhold til farens potentielle omfang og karakter af relevans for det nukleare anlæg og dets placering
- c) tilladelsesindehaverne regelmæssigt vurderer, verificerer og løbende forbedrer, så vidt det med rimelighed er praktisk muligt, den nukleare sikkerhed på deres nukleare anlæg på en systematisk og kontrollerbar måde. Dette omfatter verifikation af, at der findes foranstaltninger til forebyggelse af ulykker og afbødning af følgerne af ulykker, herunder verifikation af anvendelsen af dybdeforsvarsbestemmelserne
- d) tilladelsesindehavere opstiller og indfører forvaltningssystemer, som på tilstrækkelig vis prioriterer nuklear sikkerhed
- e) tilladelsesindehavere sørger for tilstrækkelige nødberedskabsprocedurer og -ordninger for det enkelte anlæg, herunder retningslinjer for håndtering af alvorlige ulykker eller tilsvarende ordninger, med henblik på en effektiv indsats i tilfælde af ulykker for at forebygge eller afbøde følgerne heraf. Disse procedurer skal navnlig:
 - i) være i overensstemmelse med andre driftsprocedurer og gennemføres periodisk for at verificere deres gennemførlighed
 - ii) vedrøre ulykker og alvorlige ulykker, der kan opstå på alle driftsniveauer, og dem, der samtidig involverer eller berører flere enheder
 - iii) fastsætte ordninger om modtagelse af ekstern bistand
 - iv) vurderes periodisk og ajourføres regelmæssigt under hensyn til erfaringerne fra øvelser og ulykker
- f) tilladelsesindehavere sørger for og opretholder finansielle og menneskelige ressourcer med de rette kvalifikationer og kompetencer til at varetage deres forpligtelser med hensyn til et nukleart anlægs nukleare sikkerhed. Tilladelsesindehavere sikrer også, at leverandører og underleverandører, som de har ansvaret for, og hvis aktiviteter eventuelt kan berøre et nukleart anlægs nukleare sikkerhed, har de nødvendige menneskelige ressourcer med de rette kvalifikationer og kompetencer til at varetage deres forpligtelser.

Artikel 7

Ekspertise og kvalifikationer i forbindelse med nuklear sikkerhed

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at alle parter indfører ordninger for uddannelse for deres personale med ansvar for nukleare anlægs nukleare sikkerhed og for at opnå, opretholde og videreudvikle kvalifikationer og ekspertise i forbindelse med nuklear sikkerhed og nødberedskab på de enkelte anlæg.

Artikel 8

Gennemsigtighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nødvendige oplysninger vedrørende nukleare anlægs nukleare sikkerhed og dens regulering stilles til rådighed for arbejdstagerne og offentligheden med særligt henblik på lokale myndigheder, befolkning og interessenter i nærheden af et nukleart anlæg. Denne forpligtelse omfatter sikring af, at den kompetente tilsynsmyndighed og tilladelsesindehaverne inden for deres ansvarsområder som led i deres kommunikationspolitik giver:

- a) oplysning om nukleare anlægs normale driftsbetingelser til arbejdstagerne og offentligheden, og
- b) hurtig oplysning i tilfælde af hændelser og ulykker til arbejdstagerne og offentligheden og til de kompetente tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater, der ligger i nærheden af et nukleart anlæg.

2. Oplysninger skal stilles til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med relevant lovgivning og internationale instrumenter, forudsat at dette ikke bringer andre overordnede interesser i fare, såsom sikkerhed, der er anerkendt i relevant lovgivning eller internationale instrumenter.

3. Med forbehold af artikel 5, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at den kompetente tilsynsmyndighed i passende omfang deltager i samarbejdsaktiviteter vedrørende nukleare anlægs nukleare sikkerhed sammen med de kompetente tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater, der ligger i nærheden af et nukleart anlæg, bl.a. gennem udveksling og/eller deling af oplysninger.

4. Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden får passende mulighed for at deltage effektivt i beslutningsprocessen vedrørende tilladelser til nukleare anlæg i overensstemmelse med relevant lovgivning og internationale instrumenter.»

8) Følgende afsnit indsættes efter artikel 8:

»AFSNIT 2

Særlige forpligtelser

Artikel 8a

Nukleare sikkerhedsmål for nukleare anlæg

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser for nuklear sikkerhed kræver, at nukleare anlæg designes, placeres, opføres, ibrugtages, drives og afvikles med det mål at forebygge ulykker og, i tilfælde af en ulykke, afbøde følgerne heraf samt undgå:

- a) tidlige radioaktive udslip, der kræver nødforanstaltninger uden for anlægget, som der ikke er tilstrækkelig tid til at gennemføre
- b) store radioaktive udslip, der kræver beskyttelsesforanstaltninger, som ikke kan begrænses i område eller tid.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at målet i stk. 1:

- a) gælder for nukleare anlæg, hvortil der gives byggetilladelse for første gang efter den 14. august 2014
- b) bruges som reference for den rettidige gennemførelse af sikkerhedsforbedringer, så vidt det med rimelighed er praktisk muligt, på eksisterende nukleare anlæg, herunder i forbindelse med de periodiske sikkerhedsvurderinger, der er omhandlet i artikel 8c, litra b).

*Artikel 8b***Opfyldelse af nukleare sikkerhedsmål for nukleare anlæg**

1. Med henblik på at nå det nukleare sikkerhedsmål, jf. artikel 8a, sikrer medlemsstaterne, at de nationale rammebestemmelser kræver, at de i tilfælde af dybdeforsvar skal anvendes for at sikre, at:

- a) følgerne af ekstreme eksterne naturbetingede og utilsigtede menneskeskabte farer minimeres
- b) unormal drift og unormale fejl forebygges
- c) unormal drift kontrolleres og fejl afsløres
- d) konstruktionsbestemmende ulykke kontrolleres
- e) alvorlige omstændigheder kontrolleres, herunder forebyggelse af, at ulykker udvikler sig, og afbødning af følgerne af alvorlige ulykker
- f) organisatoriske strukturer er på plads, jf. artikel 8d, stk. 1.

2. For at nå det nukleare sikkerhedsmål i artikel 8a sikrer medlemsstaterne, at de nationale rammebestemmelser kræver, at den kompetente tilsynsmyndighed og tilladelsesindehaveren træffer foranstaltninger til at fremme og forbedre en effektiv nuklear sikkerhedskultur. Disse foranstaltninger omfatter navnlig:

- a) forvaltningssystemer, som på tilstrækkelig vis prioriterer nuklear sikkerhed og på alle personale- og ledelsesniveauer fremmer evnen til at sætte spørgsmålstegn ved den effektive opfyldelse af relevante sikkerhedsprincipper og relevant sikkerhedspraksis og til rettidigt at rapportere sikkerhedsproblemer, jf. artikel 6, litra d)
- b) tilladelsesindehaverens ordninger vedrørende registrering, evaluering og dokumentation af driftserfaringer, der er væsentlige for den interne og den eksterne sikkerhed
- c) tilladelsesindehaverens pligt til at rapportere hændelser med potentielle følger for den nukleare sikkerhed til den kompetente tilsynsmyndighed, og
- d) uddannelsesordninger, jf. artikel 7.

*Artikel 8c***Indledende vurdering og periodiske sikkerhedsvurderinger**

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at:

- a) enhver udstedelse af en tilladelse til at opføre et nukleart anlæg eller drive et nukleart anlæg er baseret på en tilstrækkelig placerings- og anlægsspecifik vurdering, der omfatter dokumentation for den nukleare sikkerhed i henseende til de nationale nukleare sikkerhedskrav, som er baseret på målet i artikel 8a
- b) tilladelsesindehaveren under tilsyn af den kompetente tilsynsmyndighed systematisk og jævnligt, mindst hvert tiende år, vurderer det nukleare anlægs sikkerhed, jf. artikel 6, nr. 3). Denne sikkerhedsvurdering tager sigte på at sikre overholdelse af de nuværende konstruktionsforudsætninger og identificerer yderligere sikkerhedsforbedringer ved at tage hensyn til ældning, driftserfaringer, de seneste forskningsresultater og udviklingen i internationale standarder med målet i artikel 8a som reference.

*Artikel 8d***Nødberedskabs- og indsatsforanstaltninger på det enkelte anlæg**

1. Med forbehold af bestemmelserne i direktiv 2013/59/Euratom sikrer medlemsstaterne, at de nationale rammebestemmelser kræver, at en organisatorisk struktur for nødberedskabs- og indsatsforanstaltninger på det enkelte anlæg fastsættes med en klar ansvarsfordeling og koordinering mellem tilladelsesindehaveren og kompetente myndigheder og organisationer under hensyn til alle faser af et nødberedskab.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng og kontinuitet mellem de nødberedskabs- og indsatsforanstaltninger på det enkelte anlæg, der kræves i henhold til de nationale rammebestemmelser, og andre nødberedskabs- og indsatsordninger, der kræves i henhold til direktiv 2013/59/Euratom.«

- 9) Følgende kapitel indsættes efter artikel 8d:

»KAPITEL 2a

PEEREVALUERINGER OG RETNINGSLINJER

Artikel 8e

Peerevalueringer

1. Medlemsstaterne foranstalter mindst hvert tiende år periodiske selvevalueringer af deres nationale rammebestemmelser og kompetente tilsynsmyndigheder og indbyder til en international peerevaluering af relevante dele af deres nationale rammebestemmelser og kompetente tilsynsmyndigheder med det formål hele tiden at forbedre den nukleare sikkerhed. Resultaterne af sådanne peerevalueringer skal rapporteres til medlemsstaterne og Kommissionen, når de foreligger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at følgende finder sted på et koordineret grundlag:

- a) der foretages en national vurdering baseret på et konkret tema i relation til den nukleare sikkerhed på de relevante nukleare anlæg på deres område
- b) alle andre medlemsstater og Kommissionen — som observatør — indbydes til at peerevaluere den nationale vurdering, der er omhandlet i litra a)
- c) der træffes passende foranstaltninger til opfølgning af de relevante resultater af peerevalueringsprocessen
- d) der offentliggøres relevante rapporter om ovennævnte proces og om de vigtigste resultater heraf, når de foreligger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er ordninger på plads, så den første tematiske peerevaluering kan starte i 2017, og de efterfølgende tematiske peerevalueringer kan finde sted mindst hvert sjette år herefter.

4. I tilfælde af en ulykke, der fører til situationer, som ville kræve en katastrofeindsats uden for anlægget eller beskyttelsesforanstaltninger for offentligheden, sikrer den berørte medlemsstat, at der inviteres til en international peerevaluering uden unødigt forsinkelse.»

- 10) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, første gang senest den 22. juli 2014 og herefter senest den 22. juli 2020.«

b) Stk. 3 udgår.

- 11) I artikel 10 indsættes følgende stykke efter stk. 1:

»1a. Gennemførelsesforpligtelserne i artikel 6, 8a, 8b, 8c og 8d finder ikke anvendelse i medlemsstater uden nukleare anlæg, medmindre de beslutter at udvikle en aktivitet relateret til nukleare anlæg, der er omfattet af en tilladelse under deres jurisdiktion.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 15. august 2017. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt senere ændringer af disse love og bestemmelser.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 2014.

På Rådets vegne

P. C. PADOAN

Formand

AFGØRELSE

RÅDETS AFGØRELSE 2014/496/FUSP

af 22. juli 2014

om de aspekter ved indførelsen, driften og anvendelsen af det europæiske globale satellitnavigationssystem, der berører Den Europæiske Unions sikkerhed, og om ophævelse af fælles aktion 2004/552/FUSP

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det europæiske globale satellitnavigationssystem (»GNSS«) udgør, navnlig pga. dets strategiske dimension, regionale og globale dækning samt forskellige anvendelsesmuligheder, følsom infrastruktur, hvis indførelse og anvendelse kan berøre Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters sikkerhed.
- (2) Hvis en international situation kræver en operationel aktion fra Unionens side, og hvis driften af GNSS vil kunne berøre Den Europæiske Unions eller dens medlemsstaters sikkerhed, eller i tilfælde af en trussel mod systemets drift bør Rådet træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger det er nødvendigt at træffe.
- (3) Derfor vedtog Rådet den 12. juli 2004 fælles aktion 2004/552/FUSP ⁽¹⁾.
- (4) Efter Lissabontraktatens ikrafttræden bør de opgaver og ansvarsområder, som før blev varetaget af Rådets generalsekretær/den højtstående repræsentant, nu varetages af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«).
- (5) Fremskridtene i udviklingen, påbegyndelsen af indførelsen og den kommende start på anvendelsen af systemet, der er etableret under Galileoprogrammet, kræver, at proceduren i fælles aktion 2004/552/FUSP tilpasses.
- (6) De oplysninger og den ekspertise, der er nødvendige for at afgøre, om en hændelse med forbindelse til systemet udgør en trussel mod Unionen, medlemsstaterne eller GNSS som sådant, bør stilles til rådighed for Rådet og den højtstående repræsentant af Det Europæiske GNSS-agentur (»GSA«), medlemsstaterne og Kommissionen. Derudover kan tredjestater også stille sådanne oplysninger til rådighed.
- (7) Det bør afklares inden for rammerne af den række af operationelle ansvarsopgaver, der skal fastsættes med henblik på reaktion på en trussel for Unionen, medlemsstaterne eller GNSS, hvilke respektive roller Rådet, den højtstående repræsentant, GSA som operatør af Galileos sikkerhedsovervågningscenter (»GSMC«) og medlemsstaterne spiller.
- (8) I den henseende findes de grundlæggende henvisninger til trusler i de systemspecifikke sikkerhedskrav, der indeholder de største generiske trusler, GNSS som helhed skal håndtere, og planen for systemsikkerhed, der omfatter det register over sikkerhedsrisici, der er oprettet i forbindelse med sikkerhedsgodkendelsesprocessen. Disse skal bruges som reference for at identificere de trusler, som specifikt skal være omfattet af denne afgørelse, og for at fuldende de operationelle procedurer for gennemførelse af denne afgørelse.

⁽¹⁾ Rådets fælles aktion 2004/552/FUSP af 12. juli 2004 om aspekter ved det europæiske satellitbaserede radionavigationssystemes drift, som måtte berøre Den Europæiske Unions sikkerhed (EUT L 246 af 20.7.2004, s. 30).

- (9) I hastende tilfælde kan det være nødvendigt at træffe afgørelser inden for få timer, efter at oplysningerne om truslen er indløbet.
- (10) I tilfælde af, at omstændighederne ikke gør det muligt for Rådet at vedtage en afgørelse med henblik på at afværge en trussel eller afbøde alvorlige skader på Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters væsentlige interesser, bør den højtstående repræsentant have beføjelse til at træffe de nødvendige midlertidige foranstaltninger.
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 ⁽²⁾ ændrede styringen af det europæiske GNSS. Navnlige er det fastsat i artikel 14 i forordning (EU) nr. 1285/2013, at GSA skal sikre driften af GSMC.
- (12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 512/2014 ⁽³⁾ pålægger GSA's administrerende direktør ansvaret for at sikre, at GSA som operatør af GSMC er i stand til at efterkomme instrukser i henhold til fælles aktion 2004/552/FUSP, som denne afgørelse erstatter. Derudover fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1104/2011/EU ⁽⁴⁾ reglerne for medlemsstaternes, Rådets, Kommissionens, EU-Udenrigstjenestens, EU-agenturers, tredjelandes og internationale organisationers adgang til den statsregulerede tjeneste (»PRS«), der leveres af det globale satellitbaserede navigationssystem etableret under Galileoprogrammet. Navnlige defineres GSMC i artikel 6 i afgørelse nr. 1104/2011/EU som den operationelle grænseflade mellem de kompetente PRS-myndigheder, Rådet og den højtstående repræsentant og kontrolcentrene —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Denne afgørelse fastlægger Rådets og den højtstående repræsentants ansvar for at afværge en trussel mod Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters sikkerhed eller afbøde alvorlig skade på Unionens eller en eller flere af dens medlemsstaters væsentlige interesser som følge af indførelsen, driften eller anvendelsen af det globale satellitbaserede navigationssystem, navnlig som følge af en international situation, der kræver handling fra Unionens side, eller i tilfælde af en trussel mod selve driften af systemet eller dets tjenester.

Artikel 2

I tilfælde af en sådan trussel informeres Rådet og den højtstående repræsentant med det samme efter omstændighederne af medlemsstaterne, Kommissionen eller GSA om alle de oplysninger, som de råder over og anser for relevante.

Artikel 3

1. Rådet, der handler med enstemmighed på forslag af den højtstående repræsentant, træffer afgørelse om de nødvendige instrukser til GSA.
2. GSA og Kommissionen rådgiver Rådet om de yderligere sandsynlige konsekvenser, som de instrukser, det agter at udstede, kan forventes at få for GNSS.
3. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (»PSC«) afgiver udtalelse til Rådet om eventuelle foreslåede instrukser.

Artikel 4

1. Hvis omstændigheder af hastende karakter kræver øjeblikkelig handling, før Rådet har vedtaget en afgørelse efter artikel 3, stk. 1, har den højtstående repræsentant beføjelse til at udstede de nødvendige midlertidige instrukser til GSA. Den højtstående repræsentant kan pålægge den administrerende generalsekretær eller én af vicegeneralsekretærene for Tjenesten for EU's optræden udadtil at udstede sådanne instrukser til GSA. Den højtstående repræsentant underretter straks Rådet og Kommissionen om enhver instruks, der udstedes i medfør af nærværende stykke.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 af 9. juli 2008 om den videre gennemførelse af de europæiske satellitbaserede navigationsprogrammer (Egnos og Galileo) (EUT L 196 af 24.7.2008, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 af 11. december 2013 om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 512/2014/2014 af 16. april 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 912/2010 om oprettelse af Det Europæiske GNSS-agentur (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 72).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1104/2011/EU af 25. oktober 2011 om reglerne for adgang til den statsregulerede tjeneste, der leveres af det globale satellitbaserede navigationssystem etableret under Galileo-programmet (EUT L 287 af 4.11.2011, s. 1).

2. Rådet træffer afgørelse om at bekræfte, ændre eller ophæve den højtstående repræsentants foreløbige instrukser hurtigst muligt.
3. Den højtstående repræsentant tager løbende sine foreløbige instrukser op til fornyet overvejelse, ændrer dem, hvis det skønnes nødvendigt, eller tilbagekalder dem, hvis øjeblikkelig handling ikke længere er påkrævet. Under alle omstændigheder udløber de foreløbige instrukser fire uger efter, at de er udstedt, eller efter afgørelse fra Rådet i henhold til stk. 2.

Artikel 5

Den højtstående repræsentant udarbejder senest 6 måneder efter vedtagelsen af denne afgørelse med støtte fra eksperter i medlemsstaterne de nødvendige indledende operationelle procedurer for den praktiske gennemførelse af bestemmelserne i denne afgørelse og forelægger dem for PSC med henblik på godkendelse. Afsluttede operationelle procedurer forelægges for PSC med henblik på godkendelse senest et år efter vedtagelsen af denne afgørelse. De operationelle procedurer revideres og ajourføres af PSC mindst hvert andet år.

Artikel 6

1. I overensstemmelse med tidligere internationale aftaler, som Unionen eller Unionen og dens medlemsstater har indgået, herunder dem, der giver adgang til PRS i henhold til artikel 3, stk. 5, i afgørelse 1104/2011/EU, har den højtstående repræsentant beføjelse til at indgå administrative aftaler med tredjelande om samarbejdet i forbindelse med denne afgørelse. Sådanne ordninger skal godkendes af Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed.
2. Hvis sådanne ordninger kræver adgang til Unionens klassificerede informationer, skal videregivelsen eller udvekslingen af de klassificerede informationer godkendes i overensstemmelse med de gældende sikkerhedsbestemmelser.

Artikel 7

Rådet gennemgår og reviderer om nødvendigt reglerne og procedurerne i denne afgørelse senest tre år efter dens vedtagelse eller på en medlemsstats anmodning, eller efter at der er truffet foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 3.

Artikel 8

Medlemsstaterne træffer efter behov de nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af denne afgørelse på deres respektive ansvarsområde i overensstemmelse med bl.a. artikel 28 i forordning (EU) nr. 1285/2013. Til dette formål udpeger medlemsstaterne kontaktpunkter med henblik på at yde bistand til den operationelle styring af en trussel. Disse kontaktpunkter kan være fysiske eller juridiske personer.

Artikel 9

Fælles aktion 2004/552/FUSP ophæves.

Artikel 10

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2014.

På Rådets vegne
C. ASHTON
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 23. juli 2014

om foranstaltninger mod indslæbning og spredning i Unionen af *Xylella fastidiosa* (Well et Raju)

(meddelt under nummer C(2014) 5082)

(2014/497/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 3, fjerde punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen vedtog gennemførelsesafgørelse 2014/87/EU ⁽²⁾ om foranstaltninger mod spredning inden for Unionen af *Xylella fastidiosa* (Well et Raju) (i det følgende benævnt »skadegøreren«).
- (2) Siden vedtagelsen af gennemførelsesafgørelsen har de italienske myndigheder gennemført undersøgelser i det inficerede område og de omkringliggende områder vedrørende forekomsten og arten af skadegøreren. De indledende resultater af disse undersøgelser er tilstrækkeligt nøjagtige til at gøre det muligt at vedtage mere præcise foranstaltninger.
- (3) De italienske myndigheders undersøgelser og de foreliggende videnskabelige og tekniske data har bekræftet, at planter af arterne *Catharanthus* G.Don, *Nerium* L., *Olea* L., *Prunus* L. og *Vinca* L. er værtsplanter for skadegøreren. På baggrund af de foreliggende data er det sandsynligt, at planter af arterne *Malva* L., *Portulaca* L., *Quercus* L. og *Sorghum* L. også kan være værtsplanter for skadegøreren. Derfor bør foranstaltningerne anvendes på planter til plantning, dog ikke frø, af arterne *Catharanthus* G.Don, *Nerium* L., *Olea* L., *Prunus* L., *Vinca* L., *Malva* L., *Portulaca* L., *Quercus* L. og *Sorghum* L. (i det følgende benævnt »planter«).
- (4) Der bør fastsættes betingelser for indførsel til Unionen af planterne fra tredjelande, hvor skadegøreren vides at forekomme. Der bør vedtages særlige krav vedrørende registrering og overvågning af produktionsstederne samt deres status, og krav i forbindelse med undersøgelser, prøveudtagning, testning og transport af planterne for at sikre, at planter, der indføres til Unionen, er frie for skadegøreren.
- (5) Der er større sandsynlighed for, at planter, der har været dyrket i mindst en del af deres levetid i et afgrænset område, eller som er blevet flyttet gennem et sådant område, er inficeret af skadegøreren, end for, at andre planter er det. Flytning af dem bør derfor være underlagt særlige krav. Disse krav bør svare til kravene for planter, der indføres fra tredjelande, hvor skadegøreren vides at forekomme.
- (6) Medlemsstaterne bør gennemføre årlige undersøgelser for forekomst af skadegøreren på deres områder for at forhindre, at den indslæbes og spredes.
- (7) Med henblik på at sikre, at der handles hurtigst muligt over for skadegøreren mulige forekomst, bør enhver, der er bekendt med skadegøreren forekomst, underrette medlemsstaterne herom. Endvidere og for at sikre, at de berørte parter træffer relevante foranstaltninger, bør medlemsstaterne oplyse berørte professionelle operatører om skadegøreren mulige forekomst på deres område og om de foranstaltninger, der skal træffes.
- (8) Medlemsstaterne bør fastlægge afgrænsede områder og træffe de nødvendige foranstaltninger for at udrydde skadegøreren og forhindre dens spredning. Disse afgrænsede områder bør omfatte en inficeret zone og en stødpudezone. Stødpudezonens bredde bør beregnes ud fra risikoen for, at skadegøreren spredes til andre områder.

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/87/EU af 13. februar 2014 om foranstaltninger mod spredning inden for Unionen af *Xylella fastidiosa* (Well et Raju) (EUT L 45 af 15.2.2014, s. 29).

- (9) Hvis det ikke forekommer nødvendigt at fastlægge et afgrænset område for at udrydde skadegøreren, bør den pågældende medlemsstat have mulighed for ikke at fastlægge et afgrænset område omgående. I så tilfælde bør medlemsstaten udrydde skadegøreren på de planter, hvor den først blev fundet, og gennemføre en undersøgelse for at fastslå, om yderligere planter er inficerede.
- (10) Der bør fastsættes særlige foranstaltninger med henblik på at sikre, at skadegøreren udryddes, hvor det er konstateret, at den forekommer.
- (11) Af hensyn til klarheden bør gennemførelsesafgørelse 2014/87/EU ophæves.
- (12) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- a) »planter«: alle planter til plantning, dog ikke frø, af arterne *Catharanthus* G.Don, *Nerium* L., *Olea* L., *Prunus* L., *Vinca* L., *Malva* L., *Portulaca* L., *Quercus* L. og *Sorghum* L.
- b) »skadegørere«: *Xylella fastidiosa* (Well et Raju).

Artikel 2

Indførsel til Unionen af planter med oprindelse i tredjelande, hvor skadegøreren vides at forekomme

Planter med oprindelse i tredjelande, hvor skadegøreren vides at forekomme, må kun importeres til Unionen, hvis:

- a) de opfylder de særlige krav for indførsel, som fastsat i afsnit 1 i bilag I
- b) de ved indførslen til Unionen er blevet undersøgt for forekomst af skadegøreren af det officielle ansvarlige organ i overensstemmelse med afsnit 2 i bilag I
- c) der hverken er fundet forekomst af eller symptomer på skadegøreren, da de blev undersøgt i overensstemmelse med afsnit 2 i bilag I.

Artikel 3

Flytning af planter inden for Unionen

Planter, der har været dyrket i mindst en del af deres levetid i et afgrænset område, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 7, eller som er blevet flyttet gennem et sådant område, må kun flyttes til og inden for ikke-inficerede zoner, hvis de opfylder betingelserne i bilag II.

Artikel 4

Undersøgelser af skadegøreren

1. Medlemsstaterne gennemfører hvert år undersøgelser for forekomst af skadegøreren på planterne og på andre mulige værtsplanter på deres område.

Disse undersøgelser gennemføres af det officielle ansvarlige organ eller under det officielle ansvarlige organs officielle tilsyn. De består af visuelle undersøgelser og, i tilfælde af mistanke om infektion med skadegøreren, indsamling af stikprøver og testning. Undersøgelserne skal baseres på solide videnskabelige og tekniske principper og foretages på passende tidspunkter i forhold til muligheden for at påvise skadegøreren.

Der skal i undersøgelserne tages hensyn de foreliggende videnskabelige og tekniske data, skadegørerens og dens vektorers biologi, forekomsten og biologien af planterne eller planter med sandsynlighed for at være værtsplanter for skadegøreren, og alle andre relevante oplysninger vedrørende forekomst af skadegøreren.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den 31. december hvert år resultaterne af disse undersøgelser til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

Artikel 5

Oplysninger om skadegøreren

1. Hvis en person får kendskab til forekomst af skadegøreren eller har begrundet mistanke om en sådan forekomst, skal den pågældende straks underrette det officielle ansvarlige organ.

Det officielle ansvarlige organ registrerer straks sådanne oplysninger.

2. Hvis det er relevant, anmoder det officielle ansvarlige organ den i stk. 1 omhandlede person om at meddele organet yderligere oplysninger om forekomst af skadegøreren, som den pågældende måtte være i besiddelse af.

Artikel 6

Bekræftelse af forekomst

1. Hvis det officielle ansvarlige organ er blevet underrettet om forekomst eller mistanke om forekomst af skadegøreren på grundlag af de i artikel 4, stk. 1, omhandlede undersøgelser eller i overensstemmelse med artikel 5, træffer det alle nødvendige foranstaltninger for at bekræfte forekomst.

2. Hvis forekomst af skadegøreren bekræftes i et område, hvor der indtil da ikke var konstateret forekomst, skal den pågældende medlemsstat inden for fem arbejdsdage fra tidspunktet for bekræftelsen underrette Kommissionen og de andre medlemsstater om forekomsten.

Det samme gælder i tilfælde af officiel bekræftelse af forekomst af skadegøreren på en planteart, der ikke tidligere vidstes at være værtsplante. Indberetningerne indgives skriftligt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at professionelle operatører, hvis planter kan være berørte af skadegøreren, straks underrettes om forekomst af skadegøreren på den pågældende medlemsstats område og gøres bekendt med risiciene og de foranstaltninger, der skal træffes.

Artikel 7

Afgrænsede områder

1. Hvis resultaterne af de i artikel 4, stk. 1, omhandlede undersøgelser bekræfter forekomst af skadegøreren, eller hvis en sådan forekomst bekræftes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, afgrænser den pågældende medlemsstat omgæendet et område, i det følgende benævnt »afgrænset område«.

2. Det afgrænsede område skal omfatte en zone, hvor skadegøreren blev konstateret, i det følgende benævnt »den inficerede zone«. Zonen defineres i overensstemmelse med afsnit 1 i bilag III. Det afgrænsede område skal yderligere omfatte en zone omkring den inficerede zone, i det følgende benævnt »stødpudezonen«. Zonen defineres i overensstemmelse med afsnit 1 i bilag III.

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger i de afgrænsede områder, jf. afsnit 2 i bilag III.

4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaten beslutte ikke at fastlægge et afgrænset område omgående, hvis:
- a) der er beviser for, at skadegøreren først for nylig er blevet indslæbt i området med de planter, hvor den blev konstateret
 - b) der er tegn på, at planterne var inficerede, før de blev indført til det pågældende område
 - c) der ikke er registreret relevante vektorer i nærheden af planterne, hvilket beviser, at der ikke er sket yderligere spredning af skadegøreren.

I så fald gennemfører medlemsstaten en undersøgelse for at fastslå, om andre planter end de planter, hvor der først blev konstateret forekomst af skadegøreren, er blevet inficeret. På grundlag af den undersøgelse bestemmer medlemsstaten, om det er nødvendigt at fastlægge et afgrænset område. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen og de andre medlemsstater om resultaterne af disse undersøgelser samt om begrundelsen for ikke at fastlægge et afgrænset område.

5. Medlemsstaterne fastsætter tidsfrister for gennemførelsen af de i stk. 3 omhandlede foranstaltninger, og, hvis det er relevant, for gennemførelsen af den i stk. 4 omhandlede undersøgelse.

Artikel 8

Rapportering om foranstaltninger

1. Medlemsstaterne aflægger senest 30 dage efter en indberetning som omhandlet i artikel 6, stk. 2, første afsnit, rapport til Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de foranstaltninger, de har truffet eller agter at træffe i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, samt de i artikel 7, stk. 5, omhandlede tidsfrister.

Rapporten skal også omfatte følgende punkter:

- a) oplysninger om det afgrænsede områdes beliggenhed og en beskrivelse af dets kendetegn, der kan være relevante for at udrydde skadegøreren og forhindre dens spredning
- b) et kort, der viser det afgrænsede områdes omfang
- c) oplysninger om forekomst af skadegøreren og dens vektorer
- d) foranstaltninger, der er fastsat for at opfylde kravene vedrørende planternes flytning i Unionen, jf. artikel 3.

Rapporten skal beskrive den dokumentation og de kriterier, som foranstaltningerne er baseret på.

2. Medlemsstaterne sender inden den 31. december hvert år Kommissionen og de andre medlemsstater en rapport, der omfatter en ajourført udgave af de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

Artikel 9

Ophævelse

Gennemførelsesafgørelse 2014/87/EU ophæves.

Artikel 10

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2014.

På Kommissionens vegne
Tonio BORG
Medlem af Kommissionen

BILAG I

KRAV VEDRØRENDE INDFØRSEL AF PLANTER, JF. ARTIKEL 2

AFSNIT 1

Erklæringer, der skal medtages på certifikatet, jf. artikel 13, stk. 1), nr. ii), i direktiv 2000/29/EF

1. Planter med oprindelse i tredjelande, hvor skadegøreren vides at forekomme, må kun indføres til Unionen, hvis de ledsages af et plantesundhedscertifikat som omhandlet i artikel 13, stk. 1), nr. ii), i direktiv 2000/29/EF, der opfylder betingelserne i punkt 2 eller 3.
2. Plantesundhedscertifikatet skal i rubrikken »Tillægserklæring« indeholde en erklæring om, at planterne i hele deres levetid kun har været dyrket på et produktionssted, der er registreret og under tilsyn af den nationale plantesundhedsmyndighed i oprindelseslandet, og som er beliggende i et skadegørerfrit område, der er fastlagt af den pågældende myndighed i overensstemmelse med relevante internationale normer for plantesundhedsforanstaltninger.

Navnet på det skadegørerfrie område skal være angivet i rubrikken »Oprindelsessted«.

3. Plantesundhedscertifikatet skal i rubrikken »Tillægserklæring« indeholde følgende erklæringer:
 - a) Planterne har i hele deres levetid kun været dyrket på et produktionssted, der opfylder følgende betingelser:
 - i) Det er konstateret frit for skadegøreren og dens vektorer i overensstemmelse med de relevante internationale normer for plantesundhedsforanstaltninger.
 - ii) Det er registreret og under tilsyn af den nationale plantesundhedsmyndighed i oprindelseslandet.
 - iii) Det er fysisk fuldstændig beskyttet mod indslæbning af skadegøreren via dens vektorer.
 - iv) Det er underlagt passende plantesundhedsmæssig behandling for at sikre, at det holdes frit for skadegørerens vektorer.
 - v) Det underkastes mindst to officielle kontroller årligt, der foretages på passende tidspunkter. Der er ved tidligere kontroller ikke fundet hverken symptomer på skadegøreren eller dens vektorer, eller, hvis der blev konstateret mistænkelige symptomer, er der gennemført test, og det er bekræftet, at skadegøreren ikke er til stede.
 - b) Plantesundhedsmæssige behandlinger mod skadegørerens vektorer foretages tæt på produktionsstedet.
 - c) Plantepartierne er blevet underkastet årlige test på grundlag af stikprøver, og asymptomatisk forekomst af skadegøreren er udelukket.
 - d) Planterne er blevet transporteret uden for flyvningssæsonerne for skadegørerens kendte vektorer eller i lukkede beholdere eller emballering, der sikrer, at der ikke kan forekomme infektion med skadegøreren eller dens kendte vektorer.
 - e) Umiddelbart forud for udførslen blev plantepartierne underkastet officiel visuel undersøgelse, stikprøveudtagning og test ved brug af en prøveudtagningsplan, der gør det muligt med 99 % pålidelighed at bekræfte, at forekomst af skadegøreren i planterne er under 1 %, og som særligt er rettet mod planter med mistænkelige symptomer på skadegøreren.
4. Punkt 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse på planter, der er dyrket både på et skadegørerfrit område og uden for et skadegørerfrit område.

AFSNIT 2

Undersøgelse

Planterne skal omhyggeligt undersøges af det officielle ansvarlige organ på indførselsstedet eller på bestemmelsesstedet, der er fastsat i overensstemmelse med Kommissionens direktiv 2004/103/EF ⁽¹⁾. Undersøgelsen skal foretages som visuelle undersøgelser, og, hvis der er mistanke om forekomst af skadegøreren, som stikprøver og test af hvert planteparti. Stikprøverne skal have en størrelse, der gør det muligt med 99 % pålidelighed at bekræfte, at forekomst af skadegøreren i planterne er under 1 %.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2004/103/EF af 7. oktober 2004 om identitetskontrol og plantesundhedskontrol af planter, planteprodukter eller andre objekter opført i del B i bilag V til Rådets direktiv 2000/29/EF, som kan gennemføres et andet sted end indførselsstedet i Fællesskabet eller et sted i nærheden, og om fastsættelse af de nærmere bestemmelser i forbindelse med denne kontrol (EUT L 313 af 12.10.2004, s. 16).

BILAG II

BETINGELSER FOR FLYTNING AF PLANTERNE I UNIONEN, JF. ARTIKEL 3

1. Planter, der har været dyrket i mindst en del af deres levetid i et afgrænset område, må kun flyttes til og gennem ikke-inficerede områder, hvis de ledsages af et plantepas udfærdiget og udstedt i overensstemmelse med direktiv 92/105/EØF ⁽¹⁾.
2. Planter, der har været dyrket i mindst en del af deres levetid i et afgrænset område, må kun flyttes til og gennem ikke-inficerede områder, hvis de i hele den periode, de har tilbragt i det afgrænsede område, opfylder følgende betingelser i tillæg til punkt 1:
 - a) Det produktionssted, hvor de er blevet dyrket i det afgrænsede område, opfylder følgende betingelser:
 - i) Det er konstateret frit for skadegøreren.
 - ii) Det er registreret i overensstemmelse med Kommissionens direktiv 92/90/EØF ⁽²⁾.
 - iii) Det er fysisk fuldstændig beskyttet mod indslæbning af skadegøreren via dens vektorer.
 - iv) Det er underlagt passende plantesundhedsmæssig behandling for at sikre, at det holdes frit for skadegøreren vektorer.
 - v) Det underkastes mindst to officielle kontroller årligt, der foretages på passende tidspunkter. Ved tidligere kontroller er der ikke fundet hverken symptomer på skadegøreren eller dens vektorer, eller, hvis der blev konstateret mistænkelige symptomer, er der gennemført test, og det er bekræftet, at skadegøreren ikke er til stede.
 - b) Repræsentative prøver for hver art af planterne fra hvert produktionssted er blevet underkastet årlige test, og asymptomatisk forekomst af skadegøreren er udelukket.
 - c) Plantesundhedsmæssige behandlinger mod skadegøreren vektorer foretages tæt på produktionsstedet.
3. Planter, der flyttes gennem eller inden for afgrænsede områder, skal transporteres uden for flyvningssæsonerne for skadegøreren kendte vektorer eller i lukkede beholdere eller emballering, der sikrer, at der ikke kan forekomme infektion med skadegøreren eller dens kendte vektorer.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 92/105/EØF af 3. december 1992 om en vis standardisering af plantepas til benyttelse ved flytning af en række planter, planteprodukter og andre genstande inden for Fællesskabet og om nærmere regler for udstedelse af sådanne plantepas samt betingelser og nærmere regler for erstatning af plantepas (EFT L 4 af 8.1.1993, s. 22).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 92/90/EØF af 3. november 1992 om forpligtelser, som producenter og importører af planter, planteprodukter eller andet skal opfylde, og om nærmere regler for registrering af sådanne personer (EFT L 344 af 26.11.1992, s. 38).

BILAG III

FASTLÆGGELSE AF AFGRÆNSEDE OMRÅDER OG FORANSTALTNINGER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 7

AFSNIT 1

Fastlæggelse af afgrænsede områder

1. Den inficerede zone skal omfatte alle planter, der vides at være inficerede med skadegøreren, alle planter, der udviser symptomer på mulig infektion med skadegøreren, og alle andre planter, der kan være blevet inficeret med skadegøreren på grund af deres tætte placering på inficerede planter eller et fælles produktionssted, hvis det kendes, med inficerede planter eller planter, der stammer fra disse.

2. Stødpudezonen skal være mindst 2 000 m bred.

Stødpudezonens bredde kan reduceres til mindst 1 000 m, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) De inficerede planter samt alle planter, der udviser symptomer på mulig infektion med skadegøreren, og alle planter med sandsynlighed for infektion, er blevet fjernet. Planterne skal fjernes på en sådan måde, at der ikke findes nogen rester fra den fjernede plante.
 - b) Der er foretaget en afgrænsningsundersøgelse, der omfatter test ved hjælp af en prøveudtagningsplan, der gør det muligt med 99 % pålidelighed at bekræfte, at forekomst af skadegøreren på planter inden for 2 000 m fra den inficerede zones grænse er under 0,1 %.
3. Den nøjagtige afgrænsning af områderne baseres på solide videnskabelige principper, skadegørerens og dens vektorers biologi, infektionens omfang, forekomst af vektorer og fordelingen af mulige værtsplanter i det pågældende område.
 4. Bekræftelse af forekomst af skadegøreren uden for det inficerede område, revurderes og ændres afgrænsningen af det inficerede område og stødpudezonen i overensstemmelse hermed.
 5. Påvises skadegøreren ikke ved de i artikel 4, stk. 1, omhandlede undersøgelser og den i dette bilags afsnit 2, litra h), omhandlede overvågning i et afgrænset område i en periode på fem år, kan denne afgrænsning ophæves.

AFSNIT 2

Foranstaltninger, der skal træffes i afgrænsede områder

Medlemsstaten træffer følgende foranstaltninger i et afgrænset område for at udrydde skadegøreren:

- a) Den fjerner så hurtigt som muligt alle planter, der er inficeret med skadegøreren, samt alle planter, der udviser symptomer på mulig infektion med skadegøreren, og alle planter, der kan være blevet smittet. Planterne skal fjernes på en sådan måde, at der ikke findes nogen rester fra den fjernede plante, idet der træffes alle nødvendige forholdsregler for at undgå spredning af skadegøreren under og efter fjernelsen.
- b) Den foretager stikprøver og test af planterne, planter af samme art som de inficerede planter og alle andre planter, der udviser symptomer på skadegøreren, inden for en radius på 200 m omkring inficerede planter, ved brug af en stikprøvetagningsplan, der gør det muligt med 99 % pålidelighed at bekræfte, at forekomst af skadegøreren i planterne er under 0,1 %.
- c) Den tilintetgør på stedet eller på et i det afgrænsede område nærliggende sted, som er udpeget til dette, hele planter, dele af planter eller træ, der kan medvirke til spredningen af skadegøreren. Tilintetgørelsen skal foretages på en måde, der er egnet til at forhindre spredning af skadegøreren.
- d) Den tilintetgør på stedet eller på et nærliggende sted alt plantemateriale fra beskæring af planterne og af planter af samme art som de inficerede planter. Tilintetgørelsen skal foretages på en måde, der er egnet til at forhindre spredning af skadegøreren via dens vektorer.

- e) Medlemsstaten foretager passende plantesundhedsmæssige behandlinger af planterne og af planter, der kan være værtsplanter for skadegørers vektorer for at forhindre spredning af skadegøreren via vektorerne.
- f) Den skal spore infektionens oprindelsessted og spore fremad til planter med forbindelse til det pågældende infektionstilfælde, der kan være blevet flyttet, før der blev fastlagt et afgrænset område. De kompetente myndigheder på de pågældende planters bestemmelsessted skal underrettes om alle nærmere oplysninger ved sådanne flytninger for at muliggøre undersøgelse af planterne og anvendelse af passende foranstaltninger, hvis det er relevant.
- g) Medlemsstaten forbyder plantning af planterne og af planter af samme art som de inficerede planter på steder, der ikke er sikret mod vektorer.
- h) Medlemsstaten foretager intensiv overvågning for forekomst af skadegøreren mindst en gang om året ved undersøgelser på passende tidspunkter med særlig fokus på stødpudezonen og på planterne og planter af samme arter som de inficerede planter, herunder test, særlig af planter med symptomer. Antallet af prøver anføres i den i artikel 8 omhandlede rapport.
- i) Medlemsstaten udfører aktiviteter, der skal øge offentlighedens kendskab til den trussel, skadegøreren udgør, og til de foranstaltninger, der træffes for at forhindre indslæbning i og spredning inden for Unionen af skadegøreren, herunder betingelserne vedrørende flytning af planter fra afgrænsede områder fastlagt i henhold til artikel 7.
- j) Medlemsstaten træffer om nødvendigt særlige foranstaltninger for at tage højde for særlige forhold eller komplikationer, som med rimelighed kan forventes at ville hindre, besværliggøre eller forsinke skadegørers udryddelse, navnlig foranstaltninger vedrørende adgang til og passende udryddelse af alle planter, der er inficeret eller mistænkes for at være inficeret, uanset hvor de befinder sig, uanset om de er privat eller offentligt ejet, og uanset hvilken person eller enhed der har ansvaret for dem.
- k) Medlemsstaten træffer andre foranstaltninger, der vil kunne bidrage til at udrydde skadegøreren, under hensyntagen til ISPM nr. 9 ⁽¹⁾ og under anvendelse af en integreret metode i overensstemmelse med principperne i ISPM nr. 14 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Guidelines for pest eradication programmes — Reference Standard ISPM No. 9, sekretariatet for den internationale plantebeskyttelseskonvention, Rom. Offentliggjort den 15. december 2011.

⁽²⁾ The use of integrated measures in a systems approach for pest risk management — Reference Standard ISPM No. 14, sekretariatet for den internationale plantebeskyttelseskonvention, Rom. Offentliggjort den 8. januar 2014.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til afgørelse nr. 2 truffet af Det Blandede Udvalg under den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse af 21. maj 2014 hvad angår Republikken Moldovas anmodning om at blive kontraherende part i den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse

(Den Europæiske Unions Tidende L 217 af 23. juli 2014)

Side 88, fodnote 2:

I stedet for: »⁽²⁾«

læses: »^(*)«.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)

(Den Europæiske Unions Tidende L 335 af 17. december 2009)

I hele direktivet:

- erstattes ordene »anerkendt egenkapital« af ordene »anerkendt kapitalgrundlag«
- erstattes ordene »anerkendt kernekapital« af ordene »anerkendt basiskapitalgrundlag«
- erstattes ordene »den anerkendte egenkapital« af ordene »det anerkendte kapitalgrundlag«
- erstattes ordene »den anerkendte kernekapital« af ordene »det anerkendte basiskapitalgrundlag«
- erstattes ordene »den fornødne anerkendte egenkapital« af ordene »det fornødne anerkendte kapitalgrundlag«
- erstattes ordene »den nødvendige anerkendte egenkapital« af ordene »det fornødne anerkendte kapitalgrundlag«
- erstattes ordene »den samlede anerkendte egenkapital« af ordene »det samlede anerkendte kapitalgrundlag«
- erstattes ordene »den supplerende kapital« af ordene »det supplerende kapitalgrundlag«
- erstattes ordet »egenkapital« af ordet »kapitalgrundlag«
- erstattes ordet »egenkapitalelement« af ordene »element af kapitalgrundlaget«
- erstattes ordet »egenkapitalelementer« af ordene »elementer af kapitalgrundlaget«
- erstattes ordet »egenkapitalen« af ordet »kapitalgrundlaget«
- erstattes ordet »egenkapitalens« af ordet »kapitalgrundlagets«
- erstattes ordene »en anerkendt egenkapital« af ordene »et anerkendt kapitalgrundlag«
- erstattes ordene »enhver anerkendt egenkapital« af ordene »ethvert anerkendt kapitalgrundlag«
- erstattes ordet »kernekapital« af ordet »basiskapitalgrundlag«
- erstattes ordet »kernekapitalelementer« af ordene »elementer af basiskapitalgrundlaget«
- erstattes ordet »kernekapitalen« af ordet »basiskapitalgrundlaget«
- erstattes ordet »revisionsfunktion« af ordet »auditfunktion«
- erstattes ordene »supplerende kapital« af ordene »supplerende kapitalgrundlag«
- erstattes ordene »supplerende kapitalelement« af ordene »element af det supplerende kapitalgrundlag«
- erstattes ordene »supplerende kapitalelementer« af ordene »elementer af det supplerende kapitalgrundlag«.

På side 33, artikel 41, stk. 3, første afsnit, første punktum, og på side 35, artikel 47, overskriften:

erstattes ordene »intern revision« af ordene »intern audit«.

Side 6, betragtning 52, tredje punktum:

I stedet for: »Supplerende medlemsbidrag bør derfor anerkendes som supplerende kapitalposter og ...«

læses: »Supplerende medlemsbidrag bør derfor anerkendes som elementer af det supplerende kapitalgrundlag og ...«.

Side 10, betragtning 106:

I stedet for: »... bør til dette formål have en tilstrækkelig egenkapital til at dække ...«

læses: »... bør til dette formål have et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække ...«.

Side 25, artikel 18, stk. 2, andet afsnit:

I stedet for: »... det råder over den i artikel 100, stk. 1, og artikel 128 fastsatte anerkendte egenkapital til dækning af ...«

læses: »... det råder over det i artikel 100, stk. 1, og artikel 128 fastsatte anerkendte kapitalgrundlag til dækning af ...«.

Side 34, artikel 43, stk. 2, første afsnit:

I stedet for: »... kan det erstattes af en erklæring under ed — eller i medlemsstater, hvor en sådan edsaflæggelse ikke finder sted, af en højtidelig erklæring — der afgives af den pågældende udenlandske statsborger ...«

læses: »... kan det erstattes af en erklæring under ed — eller i medlemsstater, hvor en sådan edsaflæggelse ikke finder sted, af en tro og love erklæring — der afgives af den pågældende udenlandske statsborger ...«.

Side 34, artikel 43, stk. 2, andet afsnit:

I stedet for: »Denne myndighed afgiver en attestation til bekræftelse af denne edsaflæggelse eller højtidelige erklæring.«

læses: »Denne myndighed afgiver en attestation til bekræftelse af denne edsaflæggelse eller tro og love erklæring.«

Side 38, artikel 54, stk. 1, fjerde afsnit, andet punktum:

I stedet for: »Hvis det trods gennemførelsen af en genoprettelsesplan, der oprindeligt blev betragtet som realistisk, ikke er lykkedes at korrigere afvigelsen fra minimumskapitalkravet senest seks måneder efter konstateringen heraf, offentliggøres dette ...«

læses: »Hvis det trods gennemførelsen af en genoprettelsesplan, der oprindeligt blev betragtet som realistisk, ikke er lykkedes at korrigere en væsentlig afvigelse fra solvenskapitalkravet senest seks måneder efter konstateringen heraf, offentliggøres dette ...«.

Side 46, artikel 77, stk. 5, andet afsnit:

I stedet for: »... med at stille den pågældende anerkendte egenkapital til rådighed ...«

læses: »... med at stille det pågældende anerkendte kapitalgrundlag til rådighed ...«.

Side 48, artikel 89, stk. 2:

I stedet for: »2. Når der er blevet indbetalt eller indkaldt supplerende kapital, behandles denne som et aktiv og ophører med at udgøre en del den supplerende kapital.«

læses: »2. Når der er blevet indbetalt eller indkaldt et element af det supplerende kapitalgrundlag, behandles dette som et aktiv og ophører med at udgøre en del af elementerne af det supplerende kapitalgrundlag.«

Side 50, artikel 98, stk. 2, andet punktum:

I stedet for: »... udgør mere end halvdelen af den samlede anerkendte kernekapital.«

læses: »... udgør mere end halvdelen af det samlede anerkendte basiskapitalgrundlag.«

Side 75, artikel 185, stk. 5, første afsnit:

I stedet for: »5. Forsikringstageren informerer under hele forsikringsaftalens løbetid ...«

læses: »5. Forsikringstageren informeres under hele forsikringsaftalens løbetid ...«.

Side 75, artikel 185, stk. 5, tredje afsnit:

I stedet for: »Ved forsikringer med gevinstandele underretter forsikringsselskabet én gang årligt skriftligt forsikringstageren om status for forsikringstagerens krav, herunder gevinstandele. Når forsikringsselskabet har forelagt tal om gevinstandelens potentielle fremtidige udvikling, underretter forsikringsselskabet endvidere forsikringstageren om forskellene mellem den faktiske udvikling og de oprindelige data.«

læses: »Ved forsikringer med ret til bonus underretter forsikringsselskabet én gang årligt skriftligt forsikringstageren om status for forsikringstagerens krav, herunder ret til bonus. Når forsikringsselskabet har forelagt tal om den potentielle fremtidige udvikling af retten til bonus, underretter forsikringsselskabet endvidere forsikringstageren om forskellene mellem den faktiske udvikling og de oprindelige data.«

Side 83, artikel 216, stk. 3:

I stedet for: »... være omfattet af bestemmelserne i kapitel II, afdeling 1, betragtes valget af metode, der træffes af den koncerntilsynsførende i overensstemmelse med artikel 220 ...«

læses: »... være omfattet af bestemmelserne i kapitel II, afdeling 1, anerkendes valget af metode, der træffes af den koncerntilsynsførende i overensstemmelse med artikel 220 ...«.

Side 83, artikel 216, stk. 4, første afsnit:

I stedet for: »... på basis af en intern model, betragtes denne afgørelse som endelig, og den anvendes af ...«

læses: »... på basis af en intern model, anerkendes denne afgørelse som endelig, og den anvendes af ...«.

Side 86, artikel 222, stk. 5:

I stedet for: »5. Enhver anerkendt egenkapital i et tilknyttet ...«

læses: »5. Ethvert anerkendt kapitalgrundlag i et tilknyttet ...«.

Side 87, artikel 226, stk. 2, første afsnit:

I stedet for: »... efterstillet gæld eller anden anerkendt egenkapital, der er begrænset ...«

læses: »... efterstillet gæld eller andet anerkendt kapitalgrundlag, der er begrænset ...«.

Side 88, artikel 229, stk. 1:

I stedet for: »... fra den egenkapital, der kan indgå i koncernsolvensen.«

læses: »... fra det kapitalgrundlag, der kan indgå i koncernsolvensen.«

Side 89, artikel 231, stk. 6, femte afsnit:

I stedet for: »Afgørelsen anerkendes som bestemmende og anvendes ...«

læses: »Afgørelsen anerkendes som endelig og anvendes ...«.

Side 91, artikel 237, stk. 4, andet punktum:

I stedet for: »Den fælles afgørelse betragtes som endelig og anvendes ...«

læses: »Den fælles afgørelse anerkendes som endelig og anvendes ...«.

Side 92, artikel 239, stk. 1, andet afsnit:

I stedet for: »... senest fire måneder efter datoen hvor manglende opfyldelse af solvenskravet først blev konstateret.«

læses: »... senest fire måneder efter datoen, hvor manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet først blev konstateret.«

Side 118, bilag I, del B, litra a):

I stedet for: »a) klasserne 1 og 2: »ulykke- og sygdomsforsikring««

læses: »a) klasserne 1 og 2: »ulykke- og sygeforsikring««.

Side 132, bilag VII, Sammenligningstabel, kolonnen »Nærværende direktiv«, næstsidste række

I stedet for: »—«

læses: »Artikel 13, nr. 27)«.

Side 133, bilag VII, Sammenligningstabel, kolonnen »Nærværende direktiv«, tiende og ellefte række:

I stedet for: »Artikel 18, litra g)

Artikel 18, litra h)«

læses: »Artikel 18, stk. 1, litra g)

Artikel 18, stk. 1, litra h)«.

Side 148, bilag VII, Sammenligningstabel, kolonnen »Nærværende direktiv«, fjerde række:

I stedet for: »Artikel 210, stk. 1, litra f)«

læses: »Artikel 212, stk. 1, litra f)«.

Side 148, bilag VII, Sammenligningstabel, kolonnen »Nærværende direktiv«, femte række:

I stedet for: »Artikel 210, stk. 1, litra g)«

læses: »Artikel 212, stk. 1, litra g)«.

Side 152, bilag VII, Sammenligningstabel, kolonnen »Direktiv 2002/83/EF«, ottende række:

I stedet for: »Artikel 19, stk. 1, andet afsnit, andet led«

læses: »Artikel 19, stk. 1, første afsnit, andet led«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA